

รายงานการวิจัย

การจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (SDL) โดยการทำแผนธุรกิจเพื่อพัฒนา SDL

ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล

**SELF-DIRECTED LEARNING (SDL) BY ADOPTING BUSINESS PLAN TO
DEVELOP SDL AS PERSONALITY CHARACTERISTICS**

คณะผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรินทร์ เทวตา

อาจารย์เอกกฤต เลิศวิทยาประดิษฐ์

อาจารย์ชวนชื่น อัครกะวณิชชา

อาจารย์ฐิติพร ตำราญศาสตร์

อาจารย์รัชกร วชิรสิโรตม

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนภายใต้กองทุนวิจัยและสร้างสรรค์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีงบประมาณ 2557

คำนำ

โครงการวิจัยนี้มุ่งเน้นให้อาจารย์ในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนจากการสอนมาเป็นการให้ความรู้ โดยเฉพาะการให้นักศึกษาได้เรียนรู้ว่าจะเรียนรู้อย่างไร การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรูปแบบหนึ่งที่เน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้ว่าจะเรียนรู้อย่างไร และโครงการนี้ต้องการส่งเสริมให้นักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ด้านการผลิตบัณฑิต ที่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า โครงการนี้จะเป็นต้นแบบหรือตัวอย่างให้แก่อาจารย์ในระดับอุดมศึกษาได้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ความรู้แก่นักศึกษา โดยบูรณาการการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับงานวิจัยของอาจารย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ เพราะจะทำให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง และอาจารย์ได้ผลิตผลงานทางวิชาการ ในด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และงานวิจัยไปพร้อมๆ กัน

คณะผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะวิทยาการจัดการที่สนับสนุนงบประมาณภายใต้กองทุนวิจัยและสร้างสรรค์ ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โครงการวิจัยนี้จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีไม่ได้ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์ และ อาจารย์ ดร.มาณวิน สงเคราะห์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

บทคัดย่อ

การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning : SDL) เป็นสิ่งสำคัญที่สามารถสร้างคนทำงานที่ใช้ความรู้ (knowledge worker) ซึ่งสามารถพัฒนาสังคมและประเทศให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และเศรษฐกิจฐานความรู้ การพัฒนานักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ เพื่อเป็นคนทำงานที่ใช้ความรู้เป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกัน SDL สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ดังนั้นโครงการวิจัยนี้จึงได้จัดการเรียนการสอนแบบ SDL โดยให้นักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจทำแผนธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจต้องเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อประเมินแผนธุรกิจที่นักศึกษาได้ทำ จากการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL 2) เพื่อประเมิน SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และ 3) เพื่อเปรียบเทียบ SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล ก่อนและหลังการทำแผนธุรกิจ ตามหลักการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL โดยนักศึกษากลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นกลุ่มๆ จำนวน 30 กลุ่ม และมีกลุ่มตัวอย่างที่กรอกแบบสอบถาม SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคลครบถ้วนจำนวน 81 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย และการเปรียบเทียบความแตกต่างใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. แผนธุรกิจที่นักศึกษาได้ทำอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก โดยมีกลุ่มที่ทำแผนธุรกิจได้ดีมากจำนวน 19 กลุ่ม ได้ดีจำนวน 11 กลุ่ม และทุกกลุ่มได้รับการรับรองจากผู้ประกอบการว่าสามารถนำแผนธุรกิจไปใช้ประโยชน์ได้

2. รายการที่นักศึกษาได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ฉันทง่อกมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียนซึ่งได้ค่าเฉลี่ย 2.70 และไม่มีนักศึกษาคิดว่า ฉันทง่อกในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี ในระดับมากที่สุด ส่วนรายการที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ฉันทง่อกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเองเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉันทง่อกซึ่งได้ค่าเฉลี่ย 3.8

3. การจัดการเรียนการสอนแบบ SDL โดยให้นักศึกษาทำแผนธุรกิจ สามารถเพิ่มค่าเฉลี่ยโดยรวมของ SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

Abstract

Self-directed learning or SDL can lead to creating knowledge workers who can develop society and countries to be a knowledge-based society and economy. SDL development of students in business administration to be knowledge workers is also important. SDL can be viewed two dimensions including an instructional method and a personality characteristic. This study designed an instructional method following SDL for students in business administration. It integrated SDL with business plan development that students in business administration has to learn. The study comprised three objectives 1) To evaluate students' business plans that derived from a SDL instructional method 2) To evaluate senior students in business management and English, the faculty of management science, Silpakorn University following SDL as a personality characteristic 3) To compare SDL as a personality characteristic before and after the business plan development. The samples were divide into thirty groups to develop business plans. There were 81 samples who completed questionnaires about SDL as a personality characteristic. The data analysis was adopted by using mean and paired - samples test.

The results identified that

1. Students' business plans were good and very good. There were nineteen very good business plans and eleven good business plans. The item that showed the lowest mean with 2.70 was "I am very good at finding out answers on my own for things that the teacher does not explain in class".

2. There were no students rated very good in "I am good at finding the right resources to help me do well in school". The highest mean as 3.89 was "I view self-directed learning based on my own initiative as very important for success in school and in my future career".

3. The SDL instructional method that led students to develop business plans affected an increase the average of SDL as a personality characteristic with statistical significance at level 0.05

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทยกำลังมุ่งเน้นการสร้างประเทศให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge-based society : KBS) และเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based economy : KBE) ซึ่งรากฐานสำคัญของ KBS และ KBE คือการพัฒนาประเทศ โดยให้คนในประเทศสามารถผลิต เข้าถึง และเผยแพร่ความรู้ (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2545 : 7-12) การจะทำให้ประเทศเป็น KBE และ KBS ได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่คนในประเทศจะต้องเป็น คนทำงานที่ใช้ความรู้ หรือ Knowledge worker (Teo et al., 2010) เพราะคนทำงานที่ใช้ความรู้ สามารถพัฒนานวัตกรรม และเรียนรู้ที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลให้ประเทศพัฒนาได้

ในประเทศที่มีเป้าหมายในการเป็น KBS และ KBE ต้องการคนที่สามารถสร้าง แบ่งปัน และใช้ความรู้เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ ทั้งนี้ถือได้ว่าความรู้เป็นปัจจัยการผลิตหลัก ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อ การพัฒนาประเทศ และความมั่นคงของประเทศ เช่น ก่อให้เกิดผลิตภาพสูง มีความเปลี่ยนแปลงและผันแปรอย่างรวดเร็ว มีนวัตกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้นในองค์กรและธุรกิจ เกิดปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิดและรวดเร็วระหว่างหน่วยต่างๆ ของสังคม และเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทระดับสูงของการสร้างเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2547 : 7-12) โดยทำให้ประชาชนในประเทศใช้ความรู้ และสร้างความรู้ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งหนึ่งในลักษณะสำคัญที่จะทำให้คนสร้าง และใช้ความรู้คือ การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning : SDL) (Teo et al., 2010)

SDL มีความเกี่ยวข้องกับความสามารถของคนในการชี้นำตนเองเพื่อการเรียนรู้ได้ ที่สำคัญ SDL มีความเกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) ของคน ซึ่งทำให้คนสามารถเรียนรู้ทั้งในระบบการศึกษาและการเรียนรู้ที่ไม่อยู่ในระบบการศึกษา เช่น การเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน (Teo et al., 2010) SDL ยังสามารถถูกนำไปใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรต่างๆ ได้ ซึ่งทำให้พนักงานขององค์กร สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถปฏิบัติงานได้ดีขึ้นจากการเรียนรู้ และปรับตัวให้เข้ากับการทำงานในรูปแบบใหม่ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้พนักงานที่มี SDL สามารถสนับสนุนให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้ (Ellinger, 2004)

SDL ยังมีส่วนสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ด้วย เนื่องจากในโลกปัจจุบัน ความรู้ต่างๆ สามารถถูกถ่ายทอด และเรียนรู้ได้โดยการใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลาง เช่น อินเทอร์เน็ต และอุปกรณ์สื่อสารที่สามารถเชื่อมต่อสัญญาณจากอินเทอร์เน็ตได้ เทคโนโลยีเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนสามารถ สืบค้นข้อมูล และติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้บรรลุผลการเรียนรู้ คนที่มี SDL จะสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองได้ โดยการเรียนรู้ได้ ในรูปแบบของ การสืบค้นได้อย่างอิสระ (Independent inquiry) เป็นความต้องการและการกระทำของผู้เรียนที่จะใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ สะท้อนความคิด และค้นหา และการสืบค้นได้เรื่อยๆ (Formative inquiry) เป็นการสะสมความรู้ของผู้เรียนในการเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (Teo, et al., 2010)

เนื่องจาก SDL เป็นลักษณะของคนที่สามารถพัฒนาองค์การ ประเทศ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงพยายามพัฒนานักเรียนในการศึกษาระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มี SDL (Teo et al., 2010; Bolhuis & Voeten, 2001; Grow, 1991)

ในประเทศไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการเรียนรู้ด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1-7) โดยมีการระบุไว้ในวิสัยทัศน์ของหลักสูตรอย่างชัดเจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต และยังได้ระบุถึงสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในเรื่องของความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ที่ผู้เรียนจะต้องสามารถนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม นอกจากนี้ แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษายังได้ระบุถึงมาตรฐานของผู้เรียน ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางปฏิบัติ ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยระบุถึงการเรียนรู้ และมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ในระดับอุดมศึกษา ต้องประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎีตลอดจน กระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (คณะกรรมการอุดมศึกษา, 2552 : 1-7) และตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาในองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต ตัวชี้วัดที่ 2.6 ได้ระบุถึงหลักสูตรต่างๆ ในระดับอุดมศึกษาที่ต้องส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2553 : 56-57)

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาให้นักศึกษามีคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personality characteristic) ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงเป็นเรื่องสำคัญในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และยังสามารถผลิตนักศึกษาที่สามารถช่วยพัฒนาองค์กร และประเทศได้

สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นหลักสูตรปริญญาตรีทางด้านบริหารธุรกิจ ที่ต้องการผลิตนักศึกษาที่มีความรู้ทางการจัดการธุรกิจ และสามารถใช้อังกฤษในการจัดการธุรกิจได้ และต้องดำเนินงานสอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับการผลิตบัณฑิต เพื่อให้มีลักษณะบุคลิกภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในหลักสูตรการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ ได้กำหนดให้นักศึกษาเรียนรายวิชา สัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งผลลัพธ์จากการศึกษาในรายวิชานี้ นักศึกษาจะต้องแบ่งกลุ่มกันทำแผนธุรกิจ ของธุรกิจที่นักศึกษาสนใจ โดยบูรณาการรายวิชาต่างๆที่ได้เรียนมาในหลักสูตร นำมาใช้ในการทำแผนธุรกิจ นักศึกษาจะต้องค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ โดยมีอาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษาในแต่ละขั้นตอนของการทำแผนธุรกิจ ลักษณะการเรียนการสอนนี้สามารถทำให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะสามารถพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะส่วนบุคคลในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้

ดังนั้นโครงการวิจัยนี้จึงศึกษาถึง การจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในรายวิชาการสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ ของหลักสูตรการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ โดยให้นักศึกษาทำแผนธุรกิจ ของธุรกิจที่นักศึกษาสนใจ และใช้แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะส่วนบุคคล ก่อนการเรียน และหลังการเรียน ของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาดังกล่าว

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อประเมินแผนธุรกิจที่นักศึกษาได้ทำ จากการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL

1.2.2 เพื่อประเมิน SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบ SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล ก่อนและหลังการทำแผนธุรกิจ ตามหลักการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL

1.3 คำถามวิจัย

1.3.1 การจัดการเรียนการสอนแบบ SDL จะทำให้แผนธุรกิจที่ทำโดยนักศึกษามีผลการประเมินเป็นอย่างไร

1.3.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีระดับ SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นอย่างไร

1.3.3 การพัฒนาแผนธุรกิจ ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL จะสามารถพัฒนา SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้หรือไม่

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อสามารถทำแผนธุรกิจที่ได้ออกมาได้ และได้พัฒนา SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 SDL หมายถึง การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือ Self-directed learning

1.5.2 การจัดการเรียนการสอนแบบ SDL หมายถึง การออกแบบการสอน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ตามแนวคิดของ SDL

1.5.3 SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ที่ทำให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

1.5.4 แผนธุรกิจ หมายถึง เอกสารที่แสดงแผนการดำเนินงานของธุรกิจ โดยแผนธุรกิจถูกจัดทำขึ้นเพื่อจัดตั้งธุรกิจใหม่ หรือขยายธุรกิจเดิมที่มีอยู่

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรม จะแยกออกเป็น 2 ด้านใหญ่ๆ คือ การทำแผนธุรกิจ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีหัวข้อตามนี้ หลังจากนั้นจึงสรุปออกมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 การทำแผนธุรกิจ

2.1.1 ลักษณะทั่วไปของแผนธุรกิจ

2.1.2 การประเมินแผนธุรกิจ

2.2 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism)

2.2.2 ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2.3 การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2.4 แบบวัดของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2.5 แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล

2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 การทำแผนธุรกิจ

แผนธุรกิจ หมายถึง เอกสารที่ถูกจัดทำขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทาง และศึกษาความเป็นไปได้ในการประกอบธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้ประสบความสำเร็จ โดยการทำแผนธุรกิจจะต้องคำนึงถึงการดำเนินงานของธุรกิจในทุกๆ ด้าน เช่น งบประมาณ กำลังคน วัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ วิธีการและความเสี่ยง และสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ แผนธุรกิจเป็นส่วนประกอบสำคัญของหลักฐาน ในการที่กิจการจะไปขอสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์จากสถาบันการเงินต่างๆ ประโยชน์ของแผนธุรกิจสามารถสรุปได้ดังนี้ (ฉัตยาพร เสมอใจ, 2556 : 127)

1. ช่วยในการประเมินความเสี่ยงในการลงทุน
2. ช่วยในการประเมินโอกาสแห่งความสำเร็จ
3. ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเริ่มต้นลงทุน และการดำเนินงานตลอดจนแผนการขยายกิจการในอนาคต
4. ใช้เป็นเกณฑ์ในการควบคุมและประเมินการปฏิบัติงาน
5. ใช้เป็นเครื่องมือในการระดมทุน

ทันฉลอง รุ่งวิฑู (2554) ได้กล่าวว่าผู้ประกอบการจะต้องทำ 3 ขั้นตอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การทำแผนธุรกิจดังนี้

1. การแสวงหาโอกาสและประเมินโอกาสทางธุรกิจ โดยพิจารณาจากประเด็นต่างๆ เพื่อนำมาเป็นโอกาสในการทำธุรกิจ ทั้งนี้การประเมินธุรกิจควรพิจารณาจากลูกค้า คู่แข่งขัน และองค์การของตัวเอง

2. การวางแผนธุรกิจ เป็นการนำแนวคิดทางธุรกิจไปวิเคราะห์ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจ

3. การดำเนินธุรกิจ เป็นการนำแผนธุรกิจไปปฏิบัติซึ่งต้องมีการทำแผนปฏิบัติการ เพื่อกำหนดรายละเอียดการทำงานให้ชัดเจน

2.1.1 ลักษณะทั่วไปของแผนธุรกิจ

แผนธุรกิจสามารถแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ คือ (ฉัตรยาพร เสมอใจ, 2556 : 126 ; Balanko-Dickson, 2007: 3-10)

1. แผนธุรกิจสำหรับธุรกิจใหม่ ซึ่งจะให้รายละเอียดของสถานการณ์ต่างๆ ความเป็นไปได้ในการเริ่มต้นและดำเนินการ รายละเอียดการคาดการณ์ในการดำเนินงาน และผลของการดำเนินงาน

2. แผนธุรกิจสำหรับการขยายกิจการ เป็นการพัฒนาต่อยอดธุรกิจเดิมที่มีอยู่ เช่น ต้องการเพิ่มรายได้ ลดต้นทุน เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงาน และการปรับตัวต่างๆ เพื่อให้อยู่รอดได้ในสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งต้องการศึกษาสถานการณ์ต่างๆ และความเป็นไปได้ในการดำเนินการ เช่นเดียวกับแผนธุรกิจใหม่

เนื้อหาที่ควรระบุไว้ในแผนธุรกิจ สามารถสรุปได้จาก แนวทางการจัดทำแผนธุรกิจของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ สสว. (ศศิ คล่องพยาบาล, 2549) และกลยุทธ์ในการทำแผนธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ (Abrams & Barrow 2009, 1-12) โดยระบุว่าแผนธุรกิจควรประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. บทสรุปผู้บริหาร ซึ่งจะเป็นส่วนที่สรุปให้เห็นถึงหลักการและความสำคัญวิธีการในการดำเนินธุรกิจที่สำคัญของแผนบริหารจัดการ แผนการตลาด แผนการผลิต และแผนการเงิน

2. วัตถุประสงค์ในการนำเสนอแผนธุรกิจ เช่น เพื่อขอวงเงินสินเชื่อ หรือเพื่อการสนับสนุนในการร่วมลงทุน ซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะต้องบอกรายละเอียดที่ชัดเจน เช่น วงเงินลงทุน หลักประกันในการขอกู้ และการให้ผลตอบแทนหรือเงื่อนไขต่างๆ เป็นต้น

3. ความเป็นมาของธุรกิจ เป็นการให้เหตุผลในการทำธุรกิจ และการเริ่มก่อตั้งธุรกิจ ซึ่งต้องระบุชื่อกิจการ วันเริ่มก่อตั้ง ทุนจดทะเบียน รายชื่อหุ้นส่วน ประวัติของหุ้นส่วน การเติบโตของกิจการ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น ความสำเร็จและอุปสรรคในการดำเนินงานที่ผ่านมา และขั้นตอนการเริ่มดำเนินงาน

4. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม และการวิเคราะห์ตลาด ซึ่งต้องบอกรายละเอียดของสถานะอุตสาหกรรมหรือสภาพอุตสาหกรรม สภาพการแข่งขัน คู่แข่งขัน ที่กระทบต่อการดำเนินงานของกิจการทั้งทางตรงและทางอ้อม ภาพรวมของตลาด การแบ่งส่วนตลาด ตลาดเป้าหมาย และขนาดและแนวโน้มของตลาด

5. แผนบริหารจัดการ เป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับ การจัดการองค์การ ซึ่งประกอบด้วยรายนามคณะกรรมการและตำแหน่ง แผนผังองค์การ จำนวนบุคลากรที่ต้องการ หน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากร การจัดการเชิงกลยุทธ์ และปัจจัยแห่งความสำเร็จ

6. แผนการตลาด เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ การเปรียบเทียบกับคู่แข่ง เป้าหมายทางการตลาด การกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย กลยุทธ์ทางการตลาด กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ กลยุทธ์ด้านราคา กลยุทธ์ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และกลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการตลาด

7. แผนการผลิตหรือแผนบริการ เป็นการแสดงรายละเอียดของการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ตามที่ต้องการ หรือให้บริการแก่ลูกค้า จนลูกค้าเกิดความพึงพอใจ โดยต้องแสดงแผนผังและแผนที่ของสถานประกอบการ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต กำลังการผลิต วัตถุดิบ ขั้นตอนการผลิต และแผนผังกระบวนการผลิต

8. แผนการเงิน เกี่ยวข้องกับการประมาณการลงทุน ทรัพย์สินที่ต้องใช้ สมมติฐานทางการเงิน นโยบายทางการเงิน ประมาณการในการขาย ประมาณการรายรับ ประมาณการผลิตสินค้า ประมาณการต้นทุนวัตถุดิบและสินค้าซื้อ มา ประมาณการต้นทุนผลิตสินค้าและต้นทุนขายสินค้า ประมาณการค่าใช้จ่ายในการบริหารและการขาย ประมาณการงบกำไรขาดทุน ประมาณการงบกระแสเงินสด ประมาณการงบดุล และวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

9. แผนฉุกเฉินหรือแผนประเมินความเสี่ยง เกี่ยวข้องกับการระบุความเสี่ยงและผลกระทบต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้กับกิจการ และแผนป้องกันความเสี่ยง

10. แผนการปรับปรุงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการดำเนินงานของกิจการให้ดีขึ้น โดยระบุถึงสิ่งที่จะต้องปรับปรุงและวิธีการที่ต้องปรับปรุง

2.1.2 การประเมินแผนธุรกิจ

แผนธุรกิจจะให้รายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การจัดหาเงินทุน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การตลาดและอื่น ๆ ในการบริหารกิจการ เพื่อใช้ในการกำหนดการปฏิบัติงานที่ต่อเนื่องในอนาคตของกิจการ การประเมินแผนธุรกิจนั้นจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการทำแผนธุรกิจ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดของการทำแผนธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ คือการที่ผู้ประกอบการยอมรับว่าสามารถนำแผนธุรกิจนั้นไปใช้ได้จริง ทั้งนี้สามารถวางหลักทั่วไปของการประเมินแผนธุรกิจว่ามีประสิทธิผล และประสิทธิภาพ โดยสรุปความจากการศึกษาของ ฐาปนา บุญหล้า และ พงษ์ศักดิ์ ชิวชรัตน์ (2550) และ Abrams & Barrow (2009) ได้ดังนี้

1. ความครบถ้วนของข้อมูล

- ความชัดเจนของการก่อตั้งธุรกิจว่ามีแนวทางอย่างไร และเสร็จสมบูรณ์หรือยัง
- ธุรกิจนี้น่าลงทุนหรือไม่
- ธุรกิจนี้มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ ตั้งแต่เมื่อแรกตั้งมากน้อยแค่ไหน
- ธุรกิจนี้มีความได้เปรียบหรือความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวมากน้อยแค่ไหน
- การผลิตสินค้าหรือบริการมีประสิทธิภาพเพียงใด
- สินค้าที่ผลิตได้สามารถวางตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด
- วิธีการผลิตและวางตลาดของสินค้านั้น มีทางเลือกอื่น ที่ประหยัดกว่าหรือไม่
- การจัดการในหน้าที่ต่างๆ ของธุรกิจมีความเหมาะสมหรือไม่ เช่น การผลิต การจำหน่าย การจัดการทางการเงิน และการจัดการทรัพยากรมนุษย์
- จำนวนและคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่ต้องการ มีเพียงพอหรือไม่

2. ความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจ

- การประมาณเงินลงทุนเบื้องต้น มีความเหมาะสมหรือไม่
- การประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ว่าครอบคลุมรายการต่างๆ และเหมาะสมหรือไม่
- การประมาณการรายได้จากการดำเนินงาน ว่าเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน
- การประเมินความคุ้มค่าจากการลงทุน โดยพิจารณาจากอัตราส่วนทางการเงิน

2.2 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism)

ทฤษฎีการสร้างความรู้ เป็นทฤษฎีที่ส่งเสริมให้คนสร้างความรู้ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ จากความเข้าใจตามประสบการณ์ของตนเอง โดยให้ผู้เรียนแปลความหมายจากประสบการณ์ ความเชื่อ และความสนใจของตนเอง ให้เป็นความรู้ได้ (Jonassen, 1992 ; Knowles, 1975) กระบวนการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้จากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุการณ์จริงในการเรียนรู้ (Cooperstein & Koccevar-Weidinger, 2004) กิจกรรมการเรียนรู้อาจเป็นคำถาม กรณีศึกษา หรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริง แล้วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสังเคราะห์ความรู้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ในกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ว่า จะเรียนรู้อย่างไร ทั้งนี้ในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนจะทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน และเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนร้องขอ โดยอาจให้ข้อเสนอแนะหรือแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน หน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของผู้สอนคือการจูงใจให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้

ทฤษฎีการสร้างความรู้ ถือได้ว่าเป็นรากฐานสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การสร้างความรู้จะต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนจะนำความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และค่านิยมต่างๆ มาใช้ในการเรียนรู้ของตน ทั้งนี้การจะทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองได้ จะต้องให้ผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองต้องการ มีอิสระในการค้นหาวิธีการเรียน และรับผิดชอบผลการเรียนรู้ของตนเอง

2.2.2 ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

หลักฐานในการศึกษาทางด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning: SDL) เริ่มต้นมาจากการงานของ Knowles (1975) ที่พัฒนามาจากแนวความคิดทางด้านมนุษยนิยม (Humanism) ซึ่งมีจุดเน้นเรื่องความเป็นอิสระของคนที่จะเลือกทำให้สิ่งต่างๆ ความรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ และการพัฒนาตนเอง จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองขึ้นมา (SDL) Knowles (1975) ได้กล่าวว่า SDL เป็นกระบวนการ หรือการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในการศึกษาผู้ใหญ่ โดยให้ความหมายว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการของแต่ละคน ที่จะเริ่มต้นเรียนรู้ โดยอาจได้รับการช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือไม่ก็ได้ กระบวนการเรียนรู้นี้ประกอบด้วย การวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้ ตั้งเป้าหมาย ระบุแหล่งความรู้ เลือกใช้วิธีที่เหมาะสมในการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ โดยได้แยกความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้โดยผู้สอนตามตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้โดยผู้สอน

ตารางที่ 2.1: การเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้โดยผู้สอน (Knowles, 1975 : 9-21)

การเรียนรู้ด้วยตนเอง	การเรียนรู้โดยผู้สอน
1. ผู้เรียนมีวุฒิภาวะ ความสามารถ และต้องการที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้สอนสามารถสอนให้เรียนรู้ด้วยตนเองได้	1. ผู้เรียนเป็นผู้ตาม ผู้สอนเป็นผู้รับผิดชอบว่าจะสอนอะไร และสอนอย่างไร
2. ผู้เรียนสามารถเพิ่มประสบการณ์ของตัวเองได้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญ	2. ประสบการณ์ของผู้เรียนมีคุณค่าน้อยกว่าผู้สอน ผู้เขียนตำรา และผู้สร้างสื่อการสอน ผู้สอนเป็นผู้เลือกแหล่งความรู้
3. คนพร้อมที่จะเรียนในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ หรือแก้ปัญหาชีวิต และมีความพร้อมที่แตกต่างกัน	3. ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนในระดับวุฒิภาวะที่ต่างกัน ส่วนผู้เรียนที่มีระดับวุฒิภาวะเดียวกันจะเรียนสิ่งเดียวกันได้
4. ใช้ภาระงานที่ต้องทำเป็นหลัก โดยให้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อพัฒนาตนเอง ความพึงพอใจในความสำเร็จ และความอยากรู้	4. ผู้เรียนเข้าสู่ระบบการศึกษา โดยมีวิชาเรียนเป็นหลักในการเรียนรู้ ซึ่งประสบการณ์ขึ้นอยู่กับหน่วยการเรียนรู้ที่ได้เรียนมา
5. ผู้เรียนมีแรงจูงใจภายใน เช่น ความต้องการยอมรับนับถือ	5. ผู้เรียนจะเรียนเมื่อมีแรงจูงใจจากรางวัลและการลงโทษ

Guglielmino (1977) ได้ศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยกล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงการศึกษาตามระบบ ที่มีผู้สอนเป็นผู้นำ หรือเกิดจากสถานการณ์การเรียนที่ผู้เรียนวางแผนด้วยตนเอง (Self-planned) ปฏิบัติการเรียนรู้เอง (Self-conducted learning) สิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองคือสถานการณ์ในการเรียน และการเรียนรู้ด้วยตนเองจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน เช่น เจตคติ คุณค่า ความเชื่อ และความสามารถของผู้เรียน เพราะผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะเป็นผู้กำหนดเป้าประสงค์ในการเรียน เลือกกิจกรรมในการเรียน แหล่งเรียนรู้ และระดับของการใช้ความพยายามในการเรียน

Candy (1991) ได้กล่าวว่า SDL สามารถนำไปใช้ในการศึกษาผู้ใหญ่ และมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) โดยมีแนวคิดที่ว่า ผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะมีลักษณะเฉพาะที่เรียนรู้ได้ในบริบทที่แตกต่างกัน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมทำให้เกิดกระบวนการ

ในการชี้นำตนเองเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ด้านคือ ความเป็นอิสระของผู้เรียน (Personal autonomy) การจัดการตนเอง (Self-management) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถ (Capacity) และ ความเต็มใจ (Willingness) ของผู้เรียน การควบคุมตนเอง (Self-control) ให้สามารถเรียนรู้ตามระบบการศึกษาได้ และการเรียนรู้ที่นอกเหนือระบบการศึกษา (Autodidaxy) ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้สอนตนเอง

Brockett & Hiemstra (1991: 24) ได้กล่าวว่า SDL เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอน (Instructional method) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personality characteristic) ซึ่งผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การวางแผน การดำเนินการเรียน และประเมินผลการเรียน

ต่อมา Hiemstra (1994) ได้กล่าวเพิ่มว่า SDL เป็นการรับผิดชอบวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดำเนินการเรียนรู้ด้วยตนเอง และประเมินผลการเรียนรู้เอง ซึ่งเป็นลักษณะที่ทุกคนมีในทุกสถานการณ์การเรียนรู้ ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีการแยกตัวจากผู้อื่น และการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถถ่ายโอนได้จากสถานการณ์หนึ่งไปยังอีกสถานการณ์อื่นได้

ฉนวน ม่วงพรวน (2553: 31) ได้สรุปความหมายของ SDL ไว้ 2 ประการ ประการแรกหมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนของผู้เรียน โดยเดิมผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทในการควบคุมกระบวนการเรียนการสอน เปลี่ยนมาเป็นผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทในการริเริ่มวางแผนการเรียนด้วยตนเอง มีการทำงานร่วมกัน ตั้งเป้าหมายการเรียน เลือกวิธีเรียน เลือกและแสวงหาข้อมูล หรือแหล่งเรียนรู้เอง ทำการประเมินกระบวนการเรียนด้วยตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนมีหน้าที่ให้คำปรึกษา และจัดเตรียมแหล่งข้อมูลที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ประการที่สอง SDL หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียน คือเจตคติ และปัจจัยต่างๆ ที่ประกอบกันขึ้น เป็นความพร้อมในการเรียนด้วยตนเอง รวมทั้งการตัดสินใจว่าสิ่งใดมีคุณค่าในการเรียน มีแรงจูงใจภายในที่จะช่วยให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียน มีความตั้งใจอย่างต่อเนื่องที่จะทำภาระงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งลักษณะเช่นนี้เป็นลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในยุคที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและมีการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน

ในการศึกษานี้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง (SDL) จะเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน (Instructional method) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personality characteristic) ที่สามารถชี้นำตนเองในการเรียนรู้ได้ กระบวนการของการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL ผู้สอนมีบทบาทในการเริ่มต้นโดยร่วมกับนักเรียนในการวางแผนกระบวนการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนปฏิบัติการเรียนรู้ ส่วนคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personality characteristic) ของผู้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นลักษณะของแต่ละคนที่มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ พยายามที่จะบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ โดยปราศจากการกระตุ้นหรือถูกแนะนำโดยคนอื่น

2.2.3 การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง

การศึกษาทางด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองส่วนใหญ่ มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาแบบวัดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการศึกษาของนักวิชาการแต่ละคน มีจุดเน้นที่แตกต่างกัน (ฉลวย ม่วงพรวน, 2553 : 57-61)

เริ่มต้นจาก Knowles (1975) ที่ให้ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้ พัฒนาเกณฑ์การประเมิน วางโครงการเรียนของตนเอง และประเมินตนเอง Candy (1991) ได้กล่าวถึง ผู้เรียนเป็นผู้จัดการเรียน และควบคุมการเรียนในระบบการศึกษา (Learner-control) และการเรียนนอกระบบการศึกษา (Autodidaxy) เป็นการเรียนรู้โดยผู้เรียนเรียนรู้ตามโอกาสในการเรียนรู้ ซึ่งถือได้ว่า ผู้เรียนเป็นผู้สอนตนเอง ส่วน Brockett และ Hiestra (1991) ได้กล่าวว่า กระบวนการของการเรียนรู้เป็นเรื่องของผู้เรียนที่จะต้องรับผิดชอบเป็นหลัก โดยการวางแผน การปฏิบัติการเรียนรู้ และการประเมินกระบวนการเรียนรู้ Grow (1991) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำดับขั้น โดยผู้สอนจะต้องพิจารณาถึง ความสามารถ (Ability) และ ความเต็มใจ (Willingness) ของผู้เรียนว่าอยู่ลำดับใด แล้วจึงประยุกต์ใช้การสอนที่เหมาะสม ในระดับที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้ และ Garrison (1997) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเองจะต้องให้ผู้เรียนจัดการตนเองได้ (Self-management) เพื่อสามารถใช้ทรัพยากรในการเรียนรู้ ควบคุมตนเองได้ (Self-monitoring) และมีกระบวนการจูงใจให้เรียน (Motivation) โดยทั้ง 3 ส่วนนี้มีการปฏิสัมพันธ์กัน

การจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีวัตถุประสงค์สำคัญในการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน ในการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่างๆ โดยการจัดการเรียนรู้อาจมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ถึงวิธีการในการเรียนรู้ (Bolhuis & Voeten, 2001) ผู้สอนจะมีบทบาทใหม่ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน และผู้เรียนจะต้องมีความเต็มใจ (Willingness) ที่อยากจะเรียนรู้ และมีความสามารถ (Ability) ในการเรียนรู้ (Loyens et al., 2008) และในปัจจุบัน ผู้สอนยังสามารถบูรณาการใช้เทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียนแบบเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ (Valjajage & Fiedler, 2009; Teo et. al., 2010)

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ SDL ของ Teo และคณะ (2010) ทำให้สามารถสรุปกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ในการจัดการเรียนการสอนในระบบการศึกษาของรายวิชาต่างๆ การจัดการเรียนการสอนแบบ SDL ประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. การตั้งเป้าหมายและการวิเคราะห์ภาระงาน (Goal setting and task analysis) ในกระบวนการของSDLนั้น ภาระงานในการเรียนรู้สามารถถูกเริ่มต้นได้จากผู้เรียน ผู้เรียนจะมีบทบาทในการกำหนดเป้าหมายและภาระงานในการเรียนรู้ เป้าหมายการเรียนรู้อาจหมายถึงผลลัพธ์ของการเรียนในระบบ เช่น การได้ A ในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง หรือเป้าหมายที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางวิชาการ เช่น การที่ผลงานที่ได้ทำออกมาได้รับการเผยแพร่ในวารสารหรือจุลสาร เป้าหมายของการเรียนรู้มีความสำคัญในการช่วยผู้เรียนมีความมั่นใจและแรงจูงใจในการที่จะเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การเรียนรู้จะมีพลังอย่างมากเมื่อผู้เรียนสามารถใช้ทักษะและความรู้ของตนเอง ที่เรียนรู้จากรายวิชาต่างๆและในชั้นเรียนไปใช้ในบริบทใหม่ รวมทั้งผู้เรียนมีความยืดหยุ่นในการใช้ทักษะและความรู้ของตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะตั้งใจเรียนรู้เมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ต่างๆ

2. การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ (Implementation of the plan) การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้เกี่ยวข้องกับการจัดการตนเอง (Self-management) ตามหลักของ Candy (1991) ซึ่งประกอบด้วย ความเต็มใจ (Willingness) และความสามารถ (Ability) ของผู้เรียนที่จะเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะวางแผนการเรียน จัดภาระงาน และจัดเวลาในการเรียน โดยไม่ต้องให้อาจารย์มาช่วย ผู้เรียนจะทำหน้าที่ในการตัดสินใจเรื่องต่างๆด้วยตนเอง โดยการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกต่างๆ บนพื้นฐานของเหตุผล

3. การประเมินกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-evaluation of the learning process) การประเมินตนเองหรือการสะท้อนกลับ เป็นกลยุทธ์สำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างหนึ่ง โดยผู้เรียนจะเป็นผู้ประเมินหรือสะท้อนกลับการเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการประเมินนี้ผู้เรียนจะระบุจุดแข็งและจุดอ่อน และตระหนักถึงการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นทักษะในการรู้คิด (Metacognitive skills) ผู้เรียนจะถามตัวเองในหลายประเด็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ว่าตนเองเข้าใจหรือไม่เข้าใจ ผู้เรียนจะสามารถถามคำถามลักษณะนี้กับตนเองได้ก็ต่อเมื่อ ผู้สอน ไม่ได้ควบคุมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเข้มงวด และให้ความท้าทายแก่ผู้เรียน

2.2.4 แบบวัดของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Guglielmino (1977) เป็นผู้เริ่มต้นสร้างเครื่องมือในการวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเป็นการวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning readiness scale: SDLRS) ซึ่งมีรายการวัดจำนวน 58 ข้อ และเป็นมาตรวัดแบบลิเคิรท 5 ระดับ มีปัจจัย 8 ด้านในการวัดดังนี้ การเปิดรับโอกาสในการเรียนรู้ (Openness to learning opportunities) ความคิดรวบยอดของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิผล (Self-concept as an effective learner) ผู้เรียนที่ริเริ่มและต้องการอิสระในการเรียน (Initiative and independence in learning) การมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้

ของตนเอง (Informed acceptance of responsibility for one's own learning) รักการเรียนรู้ (Love of learning) การสร้างสรรค์ (Creativity) ความคิดเชิงบวกต่ออนาคต (Positive orientation to the future) และความสามารถในการใช้ทักษะการเรียนรู้และการแก้ปัญหาที่เป็นพื้นฐาน (Ability to use basic study skills and problem-solving skills)

ต่อมาได้มีนักวิชาการหลายคน ได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อวัดการเรียนรู้ตนเอง จากการศึกษาของ Teo และคณะ (2010) พบว่ามีดังนี้ แบบวัดของ Oddi (1986) เรียกว่า แบบวัดความพร้อมในการเรียนต่อเนื่องของ Oddi (Oddi continuing learning inventory : OCLI) ซึ่งมี 24 ข้อ และเป็นแบบมาตรวัดแบบลิเคิร์ท 7 ระดับ ซึ่งค่านึงถึงปัจจัย 3 ด้าน ประกอบด้วย แรงขับในการเรียนรู้แบบกระตือรือร้นหรือการตอบสนองจากเหตุ (Proactive/reactive learning drive) การเปิดเผยหรือปิดกั้นการเรียนรู้ (Cognitive openness/defensiveness) และการให้คำมั่นสัญญาหรือการไม่ยอมรับที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีแบบวัดที่นักวิชาการต่างๆ พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เฉพาะต่อการเรียนรู้ในวิชาชีพ เช่น การพัฒนาแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาล (Fisher et al., 2001) และแพทย์ (Hendry & Gimms, 2009) เป็นต้น

ในประเทศไทย ฉลวย ม่วงพรวน (2553) ได้พัฒนาแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองขึ้นมาเรียกว่า แบบวัดคุณลักษณะในการเรียนด้วยตนเองโดยประเมินการรับรู้ของผู้เรียน เกี่ยวกับทักษะและเจตคติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนด้วยตนเอง โดยมีพื้นฐานมาจากแบบวัดของ Guglielmino (1977) ที่ใช้วัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2.5 แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล

คุณลักษณะส่วนบุคคล (Personality characteristic) มีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ ที่แต่ละคนมีความแตกต่างกัน (Brockett & Hiemstra, 1991) การเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึงความรับผิดชอบในการเรียนรู้ การดำเนินการเรียนรู้ด้วยตนเอง และประเมินผล การเรียนรู้ของแต่ละคน และ Brockett (1983) ยังได้นิยามว่า SDL เป็นอุปนิสัย (Disposition) ที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนรู้ โดยผู้เรียนรับผิดชอบในการดำเนินการเรียนรู้โดยปราศจากการกระตุ้นหรือการแนะนำโดยบุคคลอื่น ซึ่งจากความหมายนี้ Lounsbury et al. (2009) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นการให้ความสำคัญกับลักษณะบุคลิกภาพ (Personality trait) ซึ่งหมายถึง รูปแบบของความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของแต่ละคนที่ปรากฏต่อบุคคลอื่น ซึ่งรูปแบบของพฤติกรรมนี้มีลักษณะที่คงอยู่ในระยะยาว (Roberts & Mroczek, 2008)

Lounsbury et al. (2009) ได้ศึกษาการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล และสร้างแบบวัดขึ้นมา โดยให้เป็นแบบวัดที่สามารถวัดลักษณะบุคลิกภาพได้ แบบวัดนี้เป็นแบบลิเคิร์ท 5 ระดับ โดยมีรายการวัด 10 ข้อ ดังนี้

1. I regularly learn things on my own outside of class.
2. I am very good at finding out answers on my own for things that the teacher does not explain in class.
3. If there is something I don't understand in a class, I always find a way to learn it on my own.
4. I am good at finding the right resources to help me do well in school.
5. I view self-directed learning based on my own initiative as very important for success in school and in my future career.
6. I set my own goals for what I will learn.
7. I like to be in charge of what I learn and when I learn it.
8. If there is something I need to learn, I find a way to do so right away.
9. I am better at learning things on my own than most students.
10. I am very motivated to learn on my own without having to rely on other people.

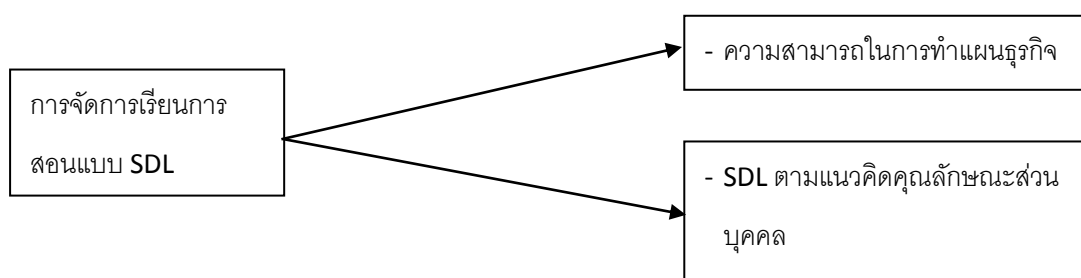
การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพมีข้อโต้แย้งสำคัญในเรื่องของ ลักษณะบุคลิกภาพสามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ แนวคิดที่บอกว่าลักษณะบุคลิกภาพไม่มีการเปลี่ยนแปลง และคงอยู่ตลอดไป โดยไม่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ และเวลา สามารถนำไปใช้ในการศึกษาเพื่อพยากรณ์พฤติกรรมต่างๆ และกิจกรรมที่ชอบทำของแต่ละคนได้ เช่น การเข้าชั้นเรียน พฤติกรรมเล่นการพนัน การบริจจาคโลหิต พฤติกรรมในการฟังเพลง การดูโทรทัศน์ และการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น (Richard & Lounsbury, 2006) การศึกษาในลักษณะนี้มองว่าแบบวัดลักษณะบุคลิกภาพเป็นตัวแปรต้น ที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นตัวแปรตาม โดยเฉพาะการศึกษาของ McCrae และ Costa (1994) ที่ระบุว่า ลักษณะบุคลิกภาพจะหยุดการเปลี่ยนแปลงในวัยผู้ใหญ่

อย่างไรก็ตาม มีนักวิชาการหลายท่านได้ระบุว่า ลักษณะบุคลิกภาพสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทุกช่วงอายุ โดยเป็นการเปลี่ยนแปลงระดับของค่าเฉลี่ย เมื่อระยะเวลาผ่านไป หรือได้รับประสบการณ์จากการทำกิจกรรมต่างๆ (Reberts & Mroczek, 2008) จากแนวคิดนี้ ทำให้สามารถนำแบบวัดลักษณะบุคลิกภาพไปใช้เป็นตัวแปรตามของการวิจัยได้ และการเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นไปในทางที่ดี และมีแนวโน้มคงอยู่ในระยะยาวต่อไป อย่างไรก็ตามแต่ละบุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกัน เนื่องจากประสบการณ์ที่ได้รับแตกต่างกัน และช่วงเวลาที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลง

คือวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นช่วงที่คนเริ่มแสดงบทบาทผู้ใหญ่และความรับผิดชอบ (Roberts & Mroczek, 2008; Hopwood et al., 2011) ซึ่งอาจหมายถึง ชั้นปีสุดท้ายของการศึกษาในมหาวิทยาลัยได้

จากแนวคิดที่ ระดับค่าเฉลี่ยของลักษณะบุคลิกภาพสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ตามประสบการณ์ที่ได้รับ และช่วงเวลาที่สำคัญที่จะเปลี่ยนแปลงคือวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ทำให้โครงการวิจัยนี้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SDL (การทำแผนธุรกิจ) เพื่อพิสูจน์ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบ SDL สามารถทำให้ค่าเฉลี่ยของใช้แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่พัฒนาตามแนวความคิดของคุณลักษณะส่วนบุคคล เพิ่มขึ้นได้หรือไม่

2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 2.1: กรอบแนวคิดงานวิจัย

- ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบ SDL
- ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำแผนธุรกิจ และ SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

การทำวิจัยในครั้งนี้จะทำกับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งเป็นรายวิชาของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 จำนวน 108 คน โดยจะแบ่งนักศึกษออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 ถึง 4 คน เพื่อให้ทำแผนธุรกิจ โดยมีจำนวนกลุ่มทั้งหมด 30 กลุ่ม

3.2 ขั้นตอนการทำแผนธุรกิจ

3.2.1 เลือกธุรกิจที่สนใจ โดยพิจารณาถึงการเก็บข้อมูล

3.2.2 ระบุวัตถุประสงค์ของการทำแผนธุรกิจ เช่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ใช้ในการขยายธุรกิจ ขอกู้เงินสำหรับลงทุน หรือใช้ในการระดมทุนจากหุ้นส่วน

3.2.3 วิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบัน ที่มีผลกระทบต่อธุรกิจที่เลือก โดยใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น การวิเคราะห์ SWOT การวิเคราะห์อุตสาหกรรม และการวิเคราะห์ตลาด เป็นต้น

3.2.4 กำหนดแผนกลยุทธ์ ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ภารกิจหลัก เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ที่ใช้

3.2.5 ทำแผนการตลาด โดยระบุลูกค้าเป้าหมาย ตำแหน่งทางการตลาด และส่วนประสมทางการตลาด

3.2.6 ทำแผนการดำเนินงาน โดยระบุทำเลที่ตั้ง แผนผังการดำเนินงาน กระบวนการดำเนินงาน จำนวนแรงงาน การควบคุมคุณภาพ และการจัดการโลจิสติกส์

3.2.7 ทำแผนการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยระบุ โครงสร้างองค์กร ตำแหน่งงาน กำลังคน ค่าตอบแทน และแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

3.2.8 ทำแผนการเงิน โดยระบุ สมมุติฐานทางการเงิน งบลงทุน ประมาณการกำไรขาดทุน ประมาณการณ์สินทรัพย์ ประมาณการณ้คงมูล และคำนวณผลตอบแทนจากการลงทุน เช่น มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนภายใน และระยะเวลาคืนทุน

3.2.9 ทำแผนความเสี่ยงและแผนฉุกเฉิน โดยระบุถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นกับธุรกิจ ผลกระทบ และแนวทางแก้ไข

3.2.10 เขียนบทสรุปผู้บริหารและจัดทำรูปเล่ม

3.3 การจัดการเรียนการสอนแบบ SDL

การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง	ขั้นตอนการทำแผนธุรกิจ
1. การตั้งเป้าหมาย และ การวิเคราะห์ภาระงาน	<p>1.อาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละกลุ่ม แจ้งนักศึกษาเพื่อให้ทำแผนธุรกิจในธุรกิจที่นักศึกษาสนใจ ทั้งนี้นักศึกษาจะต้องไปติดต่อกับธุรกิจจริงที่มีอยู่ และนำปัญหาของธุรกิจนั้นมาพัฒนาเป็นแผนธุรกิจ นักศึกษาจะต้องระบุถึงขั้นตอนในการดำเนินงานของตนเองที่ชัดเจน และเป้าหมายของการทำแผนธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การได้รับใบตอบรับในการนำไปใช้ประโยชน์ของแผนธุรกิจที่นักศึกษาได้ทำขึ้นมา - การส่งเข้าประกวดในเวทีการแข่งขันแผนธุรกิจ - การเผยแพร่แผนธุรกิจเป็นบทความในวารสารทางธุรกิจ <p>โดยให้นักศึกษาเป็นผู้ตั้งเป้าหมายกำหนดงานที่ต้องทำ และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงาน โดยตกลงกับอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละกลุ่ม</p>
2. การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้	<p>2. นักศึกษาดำเนินแผนงานตามที่วางไว้ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละกลุ่มจะกำหนดให้นักศึกษามาพบอาจารย์เป็นระยะ เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น และการให้คำแนะนำแหล่งเรียนรู้ต่างๆ</p>
3. การประเมินกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง	<p>3. ให้นักศึกษาในแต่ละกลุ่มประเมินตนเอง ในเรื่องของกระบวนการเรียนรู้ในประเด็น เกี่ยวกับการประสานงาน ภาวะผู้นำ การเป็นผู้ตาม ช่วยเหลือในการทำงาน การแสดงความคิดเห็น ความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย และการแสวงหาความรู้โดยการค้นคว้าข้อมูล และพบอาจารย์ที่ปรึกษา</p>

ตารางที่ 3.1: การจัดการเรียนการสอนแบบ SDL

3.4 เครื่องมือในการวิจัย

3.4.1 แผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง SDL

แผนการจัดการเรียนการสอน ได้แบ่งออกเป็นสัปดาห์ตามตารางที่ 3.1 การจัดการเรียนการสอนแบบ SDL และให้อิสระแก่นักศึกษาที่จะเข้าพบ และรายงานความก้าวหน้าแก่อาจารย์ที่ปรึกษาตามเวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้นักศึกษาจะเป็นผู้กำหนดเวลาต่างๆ ด้วยตนเอง

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด
1	<ul style="list-style-type: none"> - แนะนำรายวิชา - ให้นักศึกษาจัดกลุ่มกลุ่มละ 3-4 คน - กำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละกลุ่ม - ปรึกษาพบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อระบุถึงธุรกิจที่สนใจ โดยคำนึงถึงการติดต่อและขอข้อมูลได้ - มอบหมายให้นักศึกษาไปตั้งเป้าหมาย และระบุขั้นตอนการดำเนินงานและระยะเวลา ในการทำแผนธุรกิจ และมาพบอาจารย์ที่ปรึกษาในสัปดาห์ที่ 2
2	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยายเรื่อง การทำแผนธุรกิจ ซึ่งเป็นการบูรณาการรายวิชาที่นักศึกษาได้เรียน - ปรึกษาเสนอเป้าหมายที่ต้องการ และระบุขั้นตอนการดำเนินงานและระยะเวลา ในการทำ ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นชอบ
3	<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาเก็บข้อมูล เขียนแผนธุรกิจ หรือพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่นักศึกษา กำหนดไว้
4	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยายเรื่อง การเขียนงบการเงิน และการคำนวณผลตอบแทนจากการลงทุน - ปรึกษาเก็บข้อมูล เขียนแผนธุรกิจ หรือพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่นักศึกษา กำหนดไว้
5	<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาเก็บข้อมูล เขียนแผนธุรกิจ หรือพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่นักศึกษา กำหนดไว้
6	<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาเก็บข้อมูล เขียนแผนธุรกิจ หรือพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่นักศึกษา กำหนดไว้
7	<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาเก็บข้อมูล เขียนแผนธุรกิจ หรือพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่นักศึกษา กำหนดไว้
8	งดการเรียนการสอน
9	<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาเก็บข้อมูล เขียนแผนธุรกิจ หรือพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่นักศึกษา กำหนดไว้
10	<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาเก็บข้อมูล เขียนแผนธุรกิจ หรือพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่นักศึกษา กำหนดไว้
11	<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาเก็บข้อมูล เขียนแผนธุรกิจ หรือพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่นักศึกษา กำหนดไว้
12	<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาเก็บข้อมูล เขียนแผนธุรกิจ หรือพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่นักศึกษา

	กำหนดไว้
13	- นักศึกษานำแผนธุรกิจที่ได้มาเสนอแก่ผู้ประกอบการ เพื่อให้ผู้ประกอบการประเมินว่านำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่
14	- ทำรูปเล่มฉบับสมบูรณ์ และเตรียมการนำเสนอให้แก่กรรมการสอบ
15	- นำเสนอแก่กรรมการสอบ และรับข้อเสนอแนะ
16	- แก้ไขตามข้อเสนอแนะ
17	- ส่งรูปเล่มฉบับสมบูรณ์ และประเมินผลการเรียนรู้

ตารางที่ 3.2: แผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง SDL

3.4.2 การประเมินแผนธุรกิจ

3.4.2.1 ประเมินจากวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่นักศึกษาได้ตั้งไว้ ซึ่งประกอบด้วย

- การนำแผนธุรกิจไปใช้ประโยชน์ได้จริง จะต้องให้ผู้ประกอบการกรอกแบบฟอร์ม การรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ของคณะวิทยาการจัดการ
- การนำแผนธุรกิจเข้าประกวด นักศึกษาจะต้องนำเสนอแผนธุรกิจในเวทีระดับชาติ
- การเขียนบทความเกี่ยวกับแผนธุรกิจ จะต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารทางธุรกิจ
- อื่นๆ ตามที่อาจารย์ และนักศึกษาเห็นร่วมกันว่าเป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ด้วยตนเองได้

3.4.2.2 ประเมินความครบถ้วนและการศึกษาความเป็นไปได้ โดยให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ได้เป็นที่ปรึกษาของนักศึกษาจำนวน 2 ท่าน เป็นผู้ประเมิน ตามเนื้อหาของแผนธุรกิจ สรุปออกมาเป็นตารางที่ 3.3 การประเมินความครบถ้วนและการศึกษาความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจ แบบประเมินนี้ได้ผ่านการตรวจสอบเรื่องความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) จากอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาของนักศึกษาทุกคน

หัวข้อการประเมิน	0	1	2	3	4	5
1. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน						
2. วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องและน่าเชื่อถือ						
3. กำหนดกลยุทธ์องค์การได้เหมาะสมและชัดเจน						
4. เลือกลูกค้าเป้าหมายและตำแหน่งทางการตลาดได้ถูกต้องและชัดเจน						
5. กำหนดยุทธวิธีทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยอดขาย						
6. พยากรณ์การขายได้อย่างสมเหตุสมผล						
7. วางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยอดขาย						
8. กำหนดโครงสร้างองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
9. วางแผนการใช้ทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล						
10. วางแผนการใช้เงินทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล						
11. จัดทำงบการเงินได้ถูกต้อง และสอดคล้องกับยอดขาย						
12. กำหนดตารางดำเนินงานชัดเจนและมีประสิทธิภาพ						
13. วิเคราะห์ความเสี่ยงและระบุแผนป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์ได้ดี						
14. มีโอกาสประสบความสำเร็จเมื่อนำแผนไปปฏิบัติ						

ตารางที่ 3.3: การประเมินความครบถ้วนและการศึกษาความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจ

โดยคะแนนแต่ละคะแนนมีความหมายดังนี้

0 หมายถึง ไม่มีในแผนธุรกิจ

1 หมายถึง น้อยมาก

2 หมายถึง น้อย

3 หมายถึง ปานกลาง

4 หมายถึง มาก

5 หมายถึง มากที่สุด

3.4.3 แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

โครงการนี้ใช้แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นแบบวัดคุณลักษณะส่วนบุคคล ของ Lounsbury และคณะ (2009) ทั้งนี้ต้องมีการปรับเปลี่ยนแบบสอบถามข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural adaptation) เพื่อแปลแบบวัดจากภาษาอังกฤษ มาเป็นภาษาไทย โดยจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรม ที่จะต้องเทียบเคียงกันในด้านความหมายของคำ สำนวนที่ใช้ได้ ประสิทธิภาพ และความถี่รวบยอด และนำแบบวัดที่ได้มาไปตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น

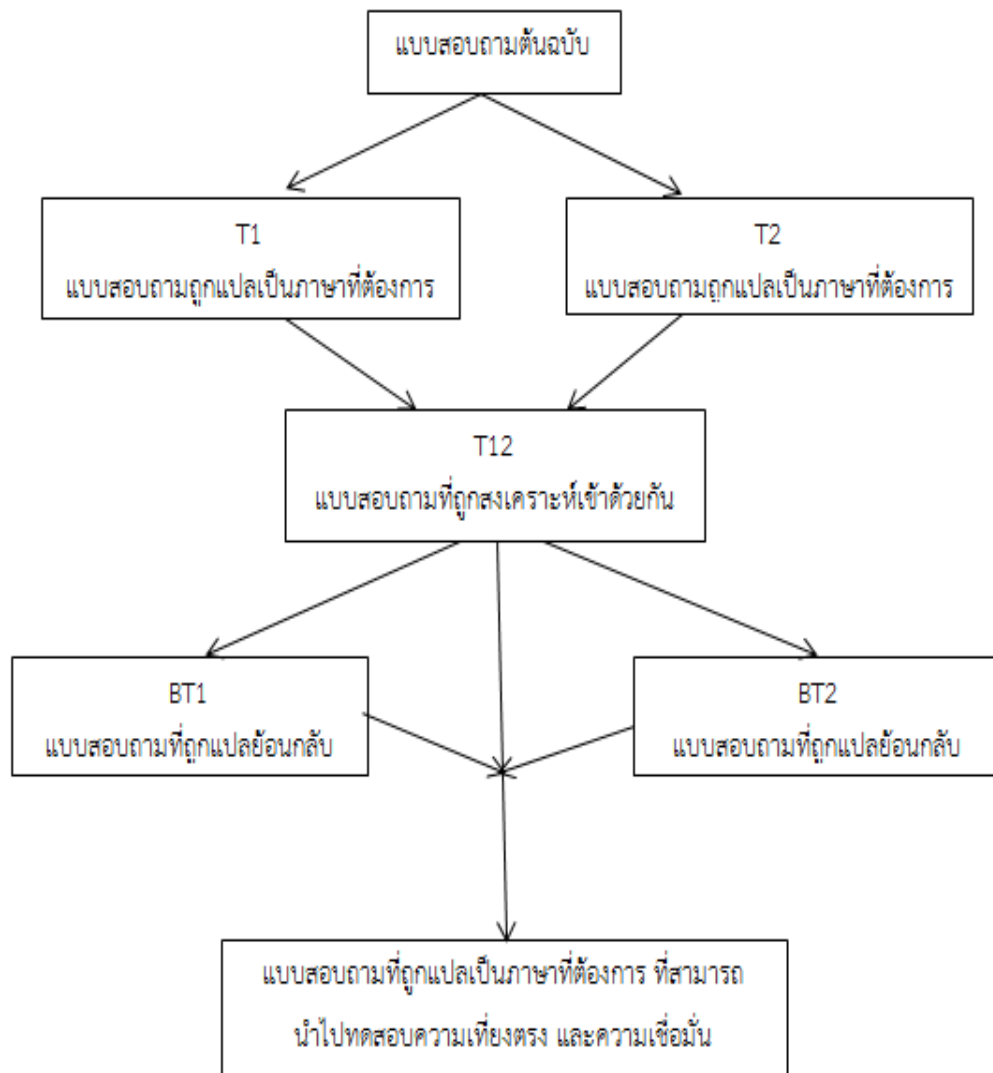
กระบวนการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมของแบบวัดต่างๆ มีประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ ที่ช่วยให้สามารถนำแบบวัดที่พัฒนาขึ้นมาจากภาษาหนึ่ง ไปใช้ในอีกภาษาหนึ่งได้ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับภาษาและวัฒนธรรมของประเทศที่จะนำแบบวัดไปใช้ (นันทกา สวัสดิพานิช และ สุจิตรา เทียนสวัสดิ์, 2554)

การศึกษาของ Beaton, Bombardier, Guillemin, และ Ferraz (2000) ได้แสดงให้เห็นถึงกระบวนการปรับเปลี่ยนแบบวัดข้ามวัฒนธรรมที่เป็นขั้นตอน ไว้ดังนี้

1. สังเคราะห์แบบสอบถามที่ถูกแปลโดยผู้แปลทั้ง 2 คนเข้าด้วยกัน ทำรายงานสรุปผล
2. นำแบบสอบถามที่สังเคราะห์แล้วไปแปลย้อนกลับจากภาษาที่ต้องการใช้ เป็นภาษาเดิม โดยให้ผู้แปล 2 คน (ไม่ใช่ผู้แปลในข้อที่ 1) แยกกันแปลออกมา แล้วรายงานผลการแปล
3. การทบทวนแบบสอบถามโดยให้ผู้แปลทุกคน และนักวิจัย 2 คน ร่วมเป็นกรรมการ แล้วทำรายงานสรุปผล
4. ทดสอบแบบสอบถามโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 30-40 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) และความเชื่อมั่น (Reliability)

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการตามขั้นตอน และได้สรุปการปรับเปลี่ยนแบบสอบถามข้ามวัฒนธรรม ขึ้นมาตามรูปที่ 3.1 ลำดับของการปรับเปลี่ยนแบบสอบถามข้ามวัฒนธรรม เริ่มต้นด้วยการแปลแบบวัดจากภาษาดั้งเดิม (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นแบบวัดที่ใช้ได้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่จำกัดสาขาวิชา เป็นแบบวัดดั้งเดิม แล้วแปลมาเป็นภาษาเป้าหมายหรือภาษาที่ต้องการใช้ (ภาษาไทย) โดยผู้แปล 2 คนที่มีความรู้ทางด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างดี ผลลัพธ์ที่ได้จากการแปลเป็น T1 และ T2 หลังจากนั้นนักวิจัยจะนำ T1 และ T2 มาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน ผลลัพธ์ที่ได้คือ T12 แล้วนำ T12 แปลย้อนกลับเป็นภาษาเดิม (ภาษาอังกฤษ) โดยผู้แปล 2 คนที่มีความรู้ด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี แยกกันแปล และไม่ใช่ผู้แปลคนเดิมในขั้นที่ 1 ผลลัพธ์ที่ได้เป็น BT1 และ BT2 ต่อจากนั้นจัดประชุมร่วมกันระหว่างผู้แปลทุกคน และนักวิจัย เพื่อทบทวนแบบสอบถาม T12 และการแปลย้อนกลับที่ได้มาและหาข้อสรุป สุดท้ายนักวิจัยทดสอบ

ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของแบบวัดด้วยการนำไปทดสอบกับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่
ลงทะเบียนเรียนรายวิชารายวิชาสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ

รูปที่ 3.1 ลำดับของการปรับเปลี่ยนแบบสอบถามข้ามวัฒนธรรม

กระบวนการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมเริ่มต้นจากการให้ผู้แปลซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน แปลแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ผลลัพธ์แสดงไว้ในตารางที่ 3.4 ผลการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของผู้แปล 2 ท่าน

แบบวัดต้นฉบับ	T1	T2
1. I regularly learn things on my own outside	ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกชั้นเรียนเป็นประจำ	ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ นอกห้องเรียนโดยตัวฉันเองเป็นประจำ
2. I am very good at finding out answers on my own for things that the teacher does not explain in class.	ฉันเป็นคนเก่งในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในห้องเรียน	ฉันเก่งในการหาคำตอบสำหรับสิ่งต่างๆ ที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียนโดยตัวฉันเอง
3. If there is something I don't understand in a class, I always find a way to learn it on my own.	ถ้าฉันไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียนในห้องเรียน ฉันมักจะหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง	ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่เข้าใจในชั้นเรียน ฉันจะค้นหาวิธีการเรียนรู้โดยตัวฉันเองอย่างสม่ำเสมอ
4. I am good at finding the right resources to help me do well in school.	ฉันเป็นคนเก่งในเรื่องการหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี	ฉันทำได้ดีในการค้นหาทรัพยากรที่ถูกต้องสำหรับช่วยฉันให้เรียนดีในสถานศึกษา
5. I view self-directed learning based on my own initiative as very important for success in school and in my future career.	ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคต	ฉันมีความเห็นว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เกิดจากการริเริ่มของตนเองมีความสำคัญต่อความสำเร็จในสถานศึกษาและต่ออาชีพในอนาคตของฉัน
6. I set my own goals for what I will learn.	ฉันเป็นคนที่กำหนดเป้าหมายในสิ่งที่ฉันจะรู้	ฉันตั้งเป้าหมายของตนเองสำหรับสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้
7. I like to be in charge of what I learn and when I learn it.	ฉันมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ฉันเรียนรู้เมื่อฉันต้องเรียนรู้มัน	ฉันพึงพอใจที่จะเป็นผู้กำหนดสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้และเวลาที่ฉันจะเรียนรู้
8.If there is something I need to learn, I find a way to do so right away.	ถ้าฉันต้องการจะเรียนรู้อะไร ฉันก็จะหาวิธีการในการเรียนรู้สิ่งนั้นอย่างทันที	ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที
9. I am better at learning things on my own than most students.	ฉันเป็นคน que เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง ได้ดีมากกว่านักศึกษาคนอื่น ๆ	ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยตัวฉันเองได้ดีกว่าผู้เรียนส่วนใหญ่
10. I am very motivated to learn on my own without having to rely on other people.	ฉันรู้สึกมีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยที่ไม่ต้องขึ้นอยู่กับคนอื่น ๆ	ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้โดยตัวฉันเอง ซึ่งไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น

ตารางที่ 3.4: ผลการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของผู้แปล 2 ท่าน

เมื่อได้ผลการแปลจาก T1 และ T2 แล้วนักวิจัยได้สังเคราะห์ผลการแปลเข้าด้วยกันเป็น T12 และได้ให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นนักแปลเอกสารอีก 2 ท่านแปลแบบวัดที่สังเคราะห์แล้วย้อนกลับเป็นภาษาอังกฤษ และผลลัพธ์ที่ได้แสดงเป็น BT1 และ BT2 ในตารางที่ 3.5 ผลการสังเคราะห์ T1 และ T2 และการแปลย้อนกลับเป็นภาษาอังกฤษ

T12	BT1	BT2
1. ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกชั้นเรียนเป็นประจำ	I always learn about things outside of the classroom on my own	I regularly learn by myself outside a class
2. ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน	I am good at finding answers to what my teachers do not explain in class	I am good at searching for answers apart from teacher's explanation in a class
3. ถ้ามีบางสิ่งบางอย่างที่ฉันไม่เข้าใจในชั้นเรียน ฉันมักจะค้นหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวฉันเอง	If there is something I do not understand in class, I usually search for how to learn about it on my own	If I do not understand in a class, I always search for my self-learning way
4. ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี	I am good at searching for appropriate resources that result in a good performance at university	I am good at searching for appropriate resources to assist for well learning outcome in a university
5. ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเองเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉัน	I believe that self-study on a self-initiative basis is important to the success at university and work in the future	I view that self-directed learning is on a basis of self-initiation which become significant stance towards learning at university level and future careers
6. ฉันตั้งเป้าหมายในสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้	I set out an aim (s) in what I will learn about	I have a learning goal
7. ฉันชอบที่กำหนดว่าฉันจะเรียนรู้อะไร เมื่อไร	I like to determine what I will learn about, and when	I like to set what and when to learn

T12	BT1	BT2
8. ถ้ามีบางสิ่งที่คุณต้องการเรียนรู้ คุณจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที	If there is something I want to learn about, I will immediately search for how to learn about it	If I want to learn something, I will immediately search for the way of learning
9. ฉันเป็นคนที่ยังรู้สิ่งต่างๆด้วยตนเองได้ดีกว่านักศึกษาคนอื่นๆ	I am better at learning about things on my own than other students are	I am more self-directed learner than others
10. ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น	I am very motivated to learn about things on my own without relying on others	I have a great motivation to learn by myself without relying on others

ตารางที่ 3.5: ผลการสังเคราะห์ T1 และ T2 และการแปลย้อนกลับเป็นภาษาอังกฤษ

หลังจากได้ผลการแปลย้อนกลับของแบบวัดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษแล้ว คณะผู้วิจัยได้จัดประชุมผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบไปด้วยผู้แปลภาษาเป้าหมายและแปลย้อนกลับ คณะผู้วิจัยและผู้แปลภาษา เพื่อสังเคราะห์และปรับเปลี่ยนแบบวัดให้สมบูรณ์ก่อนการนำไปทดสอบ เมื่อปรับเปลี่ยนแบบวัดรอบสุดท้ายแล้ว

คณะผู้วิจัยได้นำแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองไปทดสอบกับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 108 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990 : 204) ดังนี้คือ

$$\alpha_k = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\text{Sum } s_{\text{items}}^2}{s_{\text{Total}}^2} \right]$$

ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.80 และข้อคำถามรายข้อมีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ระหว่าง 0.76 – 0.80 (ดูตารางที่ 3.6 แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองปรับหลังจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญและค่าสัมประสิทธิ์) ซึ่งถือว่าระดับความเชื่อมั่นของแบบวัดเป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับได้ในเชิงวิชาการ (Hair et al., 2010)

ข้อคำถาม	ค่าสัมประสิทธิ์
1. ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกชั้นเรียนสม่ำเสมอ	0.79
2. ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน	0.80
3. ถ้ามีบางสิ่งที่คุณไม่เข้าใจในชั้นเรียน คุณจะค้นหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวคุณเอง	0.77

เป็นประจำ

4. ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัย
ออกมามี	0.80
5. ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเอง เป็นสิ่ง
สำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคต
ของฉัน	0.77
6. ฉันตั้งเป้าหมายในสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้	0.77
7. ฉันมีความรับผิดชอบว่าฉันจะเรียนรู้อะไร เมื่อไหร่	0.79
8. ถ้ามีบางสิ่งที่ฉันจำเป็นต้องเรียนรู้ ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที	0.76
9. ฉันเป็นคน que เรียนรู้สิ่งต่างๆด้วยตนเองได้ดีกว่านักศึกษาส่วนใหญ่	0.78
10. ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น	0.76

ตารางที่ 3.6: แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองปรับหลังจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญและคำสัมประสิทธิ์

คณะผู้วิจัยได้ ได้ตรวจสอบเรื่องความเท่าเทียมกันทางด้านภาษาและวัฒนธรรมด้วย โดยคณะผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการประเมินความเท่าเทียมกัน ระหว่างแบบวัดที่เป็นภาษาต้นฉบับและภาษาเป้าหมายของ Beaton et al. (2000) ที่ได้เสนอไว้ 4 ด้าน ซึ่งผลจากการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมพบว่า

1. ความเท่าเทียมกันในเรื่องความหมาย (Semantic equivalence) การแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และแปลย้อนกลับส่วนใหญ่มีความหมายเท่าเทียมกัน แต่จะมีเรื่องการใช้คำวิเศษณ์ที่เกี่ยวกับเวลา เช่น ต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นคำว่า regularly เมื่อแปลมาเป็นภาษาไทยผู้แปลทั้งสองคนจะใช้คำว่าเป็นประจำ แต่ในขั้นการแปลย้อนกลับผู้แปลใช้คำว่า always และ regularly ในความเป็นจริงแล้วคำว่า always จะหมายถึงความถี่ของเหตุการณ์หรือการกระทำกิจกรรมนั้นๆทุกครั้งหรือ 100 % ส่วนคำว่า regularly บ่งบอกความถี่ว่ากระทำกิจกรรมนั้นอย่างสม่ำเสมอ หรือประมาณ 80% เมื่อดูจากความหมายจะเห็นได้ว่าคำว่า always มีความถี่มากกว่าคำว่า regularly ดังนั้นในแบบวัดรอบสุดท้าย (ก่อนนำไปทดสอบ) ได้ปรับคำวิเศษณ์ที่บอกเวลาดังนี้ คำว่า “regularly” ใช้คำว่า “สม่ำเสมอ” และคำว่า “always” หมายถึง “เป็นประจำ” เพื่อสื่อให้เห็นถึงความแตกต่างในความหมายของคำ ซึ่ง นันทกา สวัสดิพานิช และ สุจิตรา เทียนสวัสดิ์(2554) ได้แนะนำว่าผู้แปลจำเป็นต้องเลือกใช้คำที่คงไว้ซึ่งความหมายหรือข้อความของเครื่องมือในชุดต้นฉบับมากที่สุดและเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ภาษานั้น

2. ความเท่าเทียมกันในด้านการใช้สำนวน (Idiomatic equivalence) หมายถึงความเท่าเทียมกันในคำ วลี หรือสำนวนที่ใช้พูดสำหรับชีวิตประจำวันทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จากการวิจัยพบว่าในขั้นตอนการแปลย้อนกลับผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลทั้งสองท่านใช้คำว่า “immediately” แต่ในต้นฉบับใช้คำว่า “right away” หลังจากที่ประชุมผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่าสำนวน “right away” ในแบบวัดมีความหมายเท่ากับ “immediately” โดยที่ “right away” จะใช้ใน ชีวิตประจำวันบ่อยๆ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้แปลย้อนกลับคนที่ 1 ใช้คำว่า “determine” และคนที่ 2 ใช้ คำว่า “set” แทนวลี “in charge of” ทั้งนี้ผลจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าสำนวน “in charge of” มีความหมายเท่ากับ “determine” และ “set” และเสนอให้คงการแปลความหมายของวลี “in charge of” ไว้ดังเดิมในแบบวัดฉบับภาษาไทย

3. ความเท่าเทียมกันด้านประสบการณ์ (Experiential equivalence) เป็นความเท่าเทียมกัน ในเรื่องของประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของแต่ละวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่าในต้นฉบับ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “finding” และในการแปลย้อนกลับผู้แปลทั้งสองใช้คำว่า “searching” เนื่องจากคำแปลในฉบับภาษาไทยแปลว่า ค้นหา ผู้เชี่ยวชาญเสนอว่าการแปลย้อนกลับมีความเท่า เทียมกับต้นฉบับ เพราะในชีวิตประจำวันของคนไทยเราจะไม่พูดว่า “ฉันเก่งในการเจอ ทรัพยากร...” แต่เรามักจะพูดว่า “ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากร...” ซึ่งสอดคล้องกับ Beaton et al., (2000) ที่แนะนำว่าข้อคำถาม คำหรือสำนวนที่ใช้ในแบบวัดข้ามวัฒนธรรมควรที่จะต้องถูก ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายซึ่งในที่นี้ก็คือภาษาไทย

4. ความเท่าเทียมกันในด้านกรอบแนวคิด (Conceptual equivalence) หมายถึงคนใน วัฒนธรรมหนึ่งอาจจะมีความเข้าใจในแนวคิดของคำ วลี หรือสำนวน แตกต่างจากคนอื่นๆ ได้ ซึ่ง จากการวิจัยพบว่า คำว่า “การเรียนรู้ด้วยตนเอง” ในขั้นตอนการแปลย้อนกลับผู้แปลท่านที่ 1 แปล คำว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็น “self-study” ส่วนท่านที่ 2 แปลว่า “self-directed learning” ซึ่งตรง กับต้นฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งเมื่อมีการประชุมผู้เชี่ยวชาญก็อธิบายได้ว่าผู้แปลท่านที่หนึ่งแปล ย้อนกลับด้วยกรอบแนวคิดของการศึกษาดูด้วยตนเอง เช่น นักศึกษาไปใช้โปรแกรมภาษาอังกฤษเพื่อ ฝึกฝนภาษาอังกฤษ แต่ในขณะที่ผู้แปลท่านที่ 2 มีพื้นฐานด้านศึกษาศาสตร์และมีความรู้ในเรื่อง กระบวนการจัดการเรียนการสอนมาก่อนแล้วจึงสามารถแปลได้ถูกต้อง

โดยสรุป แบบวัดคุณลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเองในฉบับภาษาไทยมีข้อ คำถามทั้งหมด 10 ข้อ ได้ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงแม่นยำ โดยมีค่า สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.80 ดังนั้นแบบวัดที่ได้นี้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวัด คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้ โดยเฉพาะเมื่อผู้สอนต้องการ พัฒนานักศึกษา ให้มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองขึ้น

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บข้อมูลตามตัวแปรตาม เพื่อประเมินความสามารถในการทำแผนธุรกิจ โดยใช้แบบประเมินความครบถ้วนและการศึกษาความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจตามตารางที่ 3.3 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านจะเป็นผู้ประเมินความสามารถในการทำแผนธุรกิจของนักศึกษา โดยเก็บข้อมูลเมื่อนักศึกษาได้ทำแผนธุรกิจเสร็จแล้ว ซึ่งจะอยู่ในช่วงสัปดาห์ที่สองของเดือนธันวาคม 2557

ในส่วนของการประเมิน SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล คณะผู้วิจัยใช้แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามตารางที่ 3.6 ซึ่งนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 765443 การสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ ทุกคนจะต้องตอบแบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนเริ่มเรียนรายวิชาคือช่วงสัปดาห์ที่สามของเดือนสิงหาคม 2557 และเมื่อสิ้นสุดรายวิชาคือสัปดาห์ที่สองของเดือนธันวาคม 2557

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 การประเมินแผนธุรกิจที่นักศึกษาได้ทำ จากการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL

แผนธุรกิจจะถูกประเมินจากแบบประเมินความครบถ้วนและการศึกษาความเป็นไปได้ โดยอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ที่ไม่ได้เป็นที่ปรึกษาให้คะแนน แล้วหาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม (Mean หรือ \bar{X}) เมื่อได้ค่าเฉลี่ยมาจะพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยอยู่ระดับใด การหาระดับจะใช้ การคำนวณหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (Interval) แล้วจัดระดับตามคะแนนเฉลี่ยที่ได้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$$

ดังนั้นจะได้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{6 - 0}{6}$$

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = 1.00$$

- โดย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.01 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพดีมาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.01 - 4.00 หมายถึง มีคุณภาพดี
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 3.00 หมายถึง มีคุณภาพปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.01 – 2.00 หมายถึง มีคุณภาพน้อย
 ค่าเฉลี่ยระหว่างระหว่าง 0.01 – 1.00 หมายถึง มีคุณภาพน้อยมาก
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่มีคุณภาพเลย

3.6.2 การประเมิน SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าสูงสุดและต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6.3 เพื่อเปรียบเทียบ SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล ก่อนและหลังการทำแผนธุรกิจ ตามหลักการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL

การวิจัยครั้งนี้จะเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักศึกษาในกลุ่มเดียวกัน 2 ช่วงเวลา ก่อนเริ่มโครงการ และเมื่อสิ้นสุดโครงการโดยใช้สถิติ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน (Paired - Samples Test) เพื่อศึกษาผลกระทบของการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองว่า มีผลกระทบต่อคุณลักษณะส่วนบุคคล ในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างไร ซึ่งสามารถเขียนสูตรได้ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551 : 183-188)

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d/\sqrt{n}}$$

$$\text{โดยที่ } S_d = \sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n(n-1)}}$$

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{n}$$

เมื่อ \bar{d} = ค่าเฉลี่ยของผลต่าง

d = ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่

S_d = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างนับเป็นคู่

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 ตัวอย่างที่ศึกษา และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการจำนวน 108 คน แต่มีผู้ตอบแบบสอบถามครบถ้วนจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 75 โดยเป็นผู้ชาย 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10 เป็นผู้หญิง 73 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และมีอายุระหว่าง 21-23 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 98

นักศึกษาได้แบ่งกลุ่มกันทำงาน โดยมีสมาชิกกลุ่มละ 3-4 คน ทำให้ได้จำนวนกลุ่ม 30 กลุ่ม โดยทุกกลุ่มเลือกธุรกิจที่ตนเองสนใจ และตั้งเป้าหมายในการทำแผนธุรกิจในการพัฒนาต่อยอดธุรกิจที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้สามารถนำแผนธุรกิจไปใช้ได้จริง กลุ่มต่างๆ ได้ทำแผนธุรกิจตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 4.1 ชื่อแผนธุรกิจ

กลุ่มที่	ชื่อแผนธุรกิจ	กลุ่มที่	ชื่อแผนธุรกิจ
1	ไร่ สวนหลังบ้าน	16	ฟาร์ม Le Montduvoit
2	ผลิตภัณฑ์จากผักข้าวตรา Origin	17	คุกกี้ชาบู
3	Glur Bangkok Hostel & Coffee Bar	18	White Sand Massage and Spa
4	ระยองทัวร์	19	พูลสุข รีสอร์ท
5	บริการจัดส่งน้ำ ก.สกุลยนต์	20	Fresh Flavors Organic Café
6	มิสฟลาวเวอร์	21	ร้านอาหาร วิไลวรรณ หัวหิน
7	น้ำดื่มตราเน็คตราส์	22	เอส อาร์ ศูนย์สื่อ
8	The Super Huge Pizza	23	ร้านขายเสื้อ CSIC UP
9	ร้าน Kitty Cat Café	24	ร้านอาหาร AB&O
10	Healthy Coffee	25	Asian in Asia Journey
11	นมมอร์ คาเฟ่	26	ร้านกัญญา โฆษณา
12	Sisters' Online Women's Clothing Shop	27	รองเท้าและกระเป๋าหนัง Bonita
13	Chilling Homestay	28	Breadroom Food Truck
14	ร้านอาหาร กือแซ่หลาย	29	ร้านวงษ์พาณิชย์ สาขาปราณบุรี
15	เก้าอี้สุขภาพ S.S.S.	30	ร้านขายอุปกรณ์ออกกำลังกาย Super Best

ตารางที่ 4.1 : ชื่อแผนธุรกิจ

นักศึกษาได้กำหนดกรอบระยะเวลาในการทำแผนธุรกิจ และช่วงเวลาที่จะให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้พิจารณาถึงความก้าวหน้าในการทำแผนธุรกิจ นอกจากนี้นักศึกษาจะต้องพัฒนาแผนธุรกิจ โดยหาข้อมูลจากผู้ประกอบการ ทั้งจากการสัมภาษณ์ การสังเกต และอ่านเอกสารหรือเว็บไซต์ของสถานประกอบการหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการทำแผนธุรกิจ

นักศึกษากำหนดความก้าวหน้าของตนเองในการทำแผนธุรกิจตามบทของแผนธุรกิจ ในครั้งแรกที่นักศึกษาพบอาจารย์ที่ปรึกษาจะกำหนดส่งบทที่ 1 และ 2 นั่นคือ นักศึกษาจะได้วัตถุประสงค์ ความเป็นมาและการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ในขั้นตอนนี้นักศึกษาจะใช้เวลาประมาณ 1 เดือนเพื่อให้ได้รายละเอียดต่างๆ แล้วจึงมาพบกับอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งอาจารย์แต่ละท่านจะซักถามและให้ข้อเสนอแนะ และนักศึกษาสามารถนำไปทำงานต่อไปได้ ต่อจากนั้นนักศึกษาจะทำบทที่ 3 ซึ่งเกี่ยวข้องกับแผนกลยุทธ์ และโครงสร้างของธุรกิจ ทั้งนี้ นักศึกษาปรึกษากับทางผู้ประกอบการจริงด้วย และทำบทที่ 4 ซึ่งเกี่ยวข้องกับแผนการตลาดในบทที่ 5 แล้วจึงมาพบกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรายงานความก้าวหน้าและอุปสรรคที่พบ แล้วนักศึกษาก็ทำบทที่ 6, 7 และ 8 ซึ่งเกี่ยวข้องกับแผนการดำเนินงาน แผนการเงิน และแผนฉุกเฉินหรือการจัดการความเสี่ยง จากนั้นนำแผนธุรกิจมาเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับข้อเสนอแนะ และนำเสนอผู้ประกอบการต่อไป

4.2 การประเมินแผนธุรกิจ

นักศึกษาได้ทำแผนธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการโดยบูรณาการความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนมาทำเป็นแผนธุรกิจ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้พิจารณาเช่นหนังสือรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ได้ และทุกกลุ่มได้รับการเช่นหนังสือรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ได้จากผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นการนำไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

- 4.2.1 ทำให้จำนวนลูกค้า และยอดขายเพิ่มขึ้น
- 4.2.2 สามารถใช้เป็นแนวทางการดำเนินธุรกิจ ขยายธุรกิจ และปรับปรุงธุรกิจได้
- 4.2.3 ขยายช่องทางการจัดจำหน่าย
- 4.2.4 ได้บรรลุพันธกิจแบบใหม่
- 4.2.5 นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ ผลงานสามารถนำไปใช้ได้จริง เพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่ธุรกิจได้
- 4.2.6 ได้แนวความคิดในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด
- 4.2.7 ช่วยเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า และพื้นที่ที่มีอยู่

อาจารย์ที่เป็นกรรมการสอบได้ประเมินแผนธุรกิจของนักศึกษาโดยสามารถคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มตามตารางที่ 4.2 คะแนนของแผนธุรกิจแต่ละกลุ่ม โดยกลุ่มต่างๆ ที่แสดงหัวข้อแผนธุรกิจตามตารางที่ 4.1 ชื่อแผนธุรกิจ

กลุ่มที่	1. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	2. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	3. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	4. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	5. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	6. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	7. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	8. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	9. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	10. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	11. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	12. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	13. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	14. ให้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	ดีมาก
2	5	4	4	5	5	5	5	4	5	5	5	4	5	4	4.64	0.50	ดีมาก
3	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	ดีมาก
4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	ดีมาก
5	5	3	4	4	4	5	4	5	5	5	5	5	3	4	4.36	0.74	ดีมาก
6	5	4	4	5	5	4	3	3	4	4	5	5	4	4	4.21	0.70	ดีมาก
7	3	4	5	5	5	4	4	5	4	4	3	4	4	4	4.15	0.66	ดีมาก
8	5	4	4	5	4	4	4	4	3	4	5	5	4	3	4.14	0.67	ดีมาก
9	5	3	3	5	4	4	5	4	4	5	4	4	4	4	4.16	0.64	ดีมาก
10	4	5	4	4	4	5	3	4	4	4	4	4	5	4	4.14	0.53	ดีมาก
11	3	3	4	5	5	5	5	4	4	3	3	3	3	4	3.86	0.86	ดี

กลุ่มที่	ให้รายละเอียดของกิจกรรมได้ชัดเจน														\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ	
12	3	3	4	4	4	4	4	5	5	4	3	3	4	3	3	3.71	0.73	ดี
13	5	4	4	4	4	5	4	5	5	5	5	5	4	4	5	4.50	0.52	ดีมาก
14	3	4	4	4	4	4	4	5	5	3	3	4	3	3	3	3.79	0.70	ดี
15	3	3	4	4	5	5	3	4	4	4	5	3	3	3	3	3.79	0.80	ดี
16	5	3	3	4	3	3	3	4	5	5	4	4	3	3	3	3.71	0.83	ดี
17	5	5	5	4	5	4	5	5	4	4	4	4	4	5	5	4.50	0.52	ดีมาก
18	5	5	4	5	4	4	4	3	4	5	4	4	4	4	4	4.21	0.58	ดีมาก
19	5	4	4	4	4	3	3	3	4	4	3	5	4	3	3	3.79	0.70	ดี
20	5	4	4	3	3	4	5	3	4	4	4	4	3	5	5	3.93	0.73	ดี
21	5	4	4	4	5	5	5	4	4	5	5	5	5	4	4	4.57	0.51	ดีมาก
22	3	3	4	5	5	4	3	5	5	3	3	3	4	4	4	3.86	0.86	ดี
23	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	5	5	5	5	4.71	0.47	ดีมาก
24	5	5	5	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4.79	0.43	ดีมาก

กลุ่มที่	1. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	2. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	3. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	4. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	5. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	6. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	7. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	8. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	9. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	10. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	11. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	12. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	13. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	14. ให้ความสำคัญของการได้ชัดเจน	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
25	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.79	0.43	ดี มาก
26	5	5	4	4	5	4	5	3	3	3	4	5	5	4	4.21	0.80	ดี มาก
27	4	3	3	5	4	4	3	5	3	4	3	5	5	4	3.93	0.83	ดี
28	3	4	5	4	5	4	4	5	4	3	4	4	4	4	4.07	0.62	ดี มาก
29	4	4	3	5	5	3	3	4	3	3	3	4	4	4	3.71	0.73	ดี
30	3	4	3	4	5	5	4	4	3	3	4	3	4	4	3.71	0.73	ดี

ตารางที่ 4.2: คะแนนของแผนธุรกิจแต่ละกลุ่ม

จากคะแนนเฉลี่ยของแผนธุรกิจแต่ละกลุ่มสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มที่ทำแผนธุรกิจที่มีคุณภาพดีมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.01 – 5.00 มีจำนวน 19 กลุ่ม กลุ่มที่ทำได้ดีมีคุณภาพดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.01 – 4.00 มีจำนวน 11 กลุ่ม ไม่มีกลุ่มใดอยู่ระดับคุณภาพปานกลาง คุณภาพน้อย คุณภาพน้อยมาก และไม่มีคุณภาพเลย ซึ่งค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.01-3.00 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.01-2.00 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.01-1.00 และ 0 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยของแต่ละรายการวัดจำนวน 14 รายการ ของทั้ง 30 กลุ่ม สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของแต่ละรายการในการทำแผนธุรกิจ โดยไม่มีรายการใดมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.00 และไม่มีรายการใดได้คะแนนต่ำกว่า 3 รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องและน่าเชื่อถือ ได้ค่าเฉลี่ย 4.07 ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กำหนดยุทธวิธีทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ค่าเฉลี่ย 4.50

รายการ	Minimum	Maximum	\bar{X}	S.D.
1. ใ้รายละเอียดของกิจการได้ชัดเจน	3	5	4.37	.89
2. วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องและน่าเชื่อถือ	3	5	4.07	.79
3. กำหนดกลยุทธ์องค์การได้เหมาะสมและชัดเจน	3	5	4.10	.66
4. เลือกลูกค้าเป้าหมายและตำแหน่งทางการตลาดได้ถูกต้องและชัดเจน	3	5	4.43	.57
5. กำหนดยุทธวิธีทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยอดขาย	3	5	4.50	.63
6. พยากรณ์การขายได้อย่างสมเหตุสมผล	3	5	4.33	.66
7. วางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยอดขาย	3	5	4.20	.85
8. กำหนดโครงสร้างองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3	5	4.27	.74
9. วางแผนการใช้ทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	3	5	4.20	.71
10. วางแผนการใช้เงินทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	3	5	4.17	.83
11. จัดทำงบการเงินได้ถูกต้อง และสอดคล้องกับยอดขาย	3	5	4.13	.82
12. กำหนดตารางดำเนินงานชัดเจนและมีประสิทธิภาพ	3	5	4.27	.70
13. วิเคราะห์ความเสี่ยงและระบุแผนป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์ได้ดี	3	5	4.10	.80
14. มีโอกาสประสบความสำเร็จเมื่อนำแผนไปปฏิบัติ	3	5	4.10	.71

ตารางที่ 4.3: ค่าเฉลี่ยของแต่ละรายการในการทำแผนธุรกิจ

4.3 การเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล

แบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ถูกทำขึ้นมา โดยใช้วิธีปรับเปลี่ยนแบบสอบถามข้ามวัฒนธรรม จากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย และได้นำไปใช้ในการทดสอบกับนักศึกษา ซึ่งมีนักศึกษาจำนวน 81 คน ที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วน และสามารถสรุปลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนทำแผนธุรกิจ ได้ตามตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อนทำแผนธุรกิจ

รายการ	Minimum	Maximum	\bar{X}	S.D.
1. ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกชั้นเรียนสม่ำเสมอ	1	5	3.20	.71
2. ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน	1	4	2.70	.70
3. ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่เข้าใจในชั้นเรียน ฉันจะค้นหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวฉันเองเป็นประจำ	2	5	3.25	.89
4. ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี	1	4	2.91	.73
5. ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัยและในการทำงานในอนาคตของฉัน	1	5	3.89	1.10
6. ฉันตั้งเป้าหมายในสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้	1	5	3.60	.93
7. ฉันมีความรับผิดชอบว่าฉันจะเรียนรู้อะไร เมื่อไหร่	1	5	3.28	.78
8. ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่จำเป็นที่ต้องเรียนรู้ ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที	2	5	3.59	.93
9. ฉันเป็นคน que เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง ได้ดีกว่านักศึกษาส่วนใหญ่	1	5	2.85	.71
10. ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น	1	5	3.16	.89
ค่าเฉลี่ยรวม			3.24	.52

ตารางที่ 4.4: ค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อนทำแผนธุรกิจ

จากตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อนทำแผนธุรกิจ จะเห็นได้ว่า ก่อนทำแผนธุรกิจนักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยรวมเท่ากับ 3.24 โดยรายการวัดที่ได้สูงสุดเท่ากับ 3.89 ในรายการ “ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉัน” ส่วนต่ำสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 ในรายการ “ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน” มีสองรายการที่มีการกรอกคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คือ “ถ้ามีบางสิ่งที่คุณไม่เข้าใจในชั้นเรียน คุณจะค้นหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวคุณเองเป็นประจำ” และ “ถ้ามีบางสิ่งที่คุณจำเป็นต้องเรียนรู้ คุณจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที” และมีสองรายการที่คะแนนสูงสุดเท่ากับ 4 คือ “ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน” และ “ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยในการเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี”

หลังจากที่นักศึกษาได้ทำแผนธุรกิจแล้ว นักศึกษาได้ตอบแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกครั้งนี้ ซึ่งค่าเฉลี่ยคะแนนได้ตามปรากฏในตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลังทำแผนธุรกิจ

รายการ	Minimum	Maximum	\bar{X}	S.D.
1. ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกชั้นเรียนสม่ำเสมอ	2	5	3.44	.76
2. ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน	2	5	3.06	.75
3. ถ้ามีบางสิ่งที่คุณไม่เข้าใจในชั้นเรียน คุณจะค้นหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวคุณเองเป็นประจำ	2	5	3.37	.80
4. ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยในการเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี	2	5	3.17	.67
5. ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉัน	1	5	3.83	1.01
6. ฉันตั้งเป้าหมายในสิ่งที่คุณจะเรียนรู้	1	5	3.63	.94
7. ฉันมีความรับผิดชอบว่าคุณจะเรียนรู้อะไร เมื่อไหร่	1	5	3.46	.88
8. ถ้ามีบางสิ่งที่คุณจำเป็นต้องเรียนรู้ คุณจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที	2	5	3.59	.82

9. ฉันเป็นคนที่ยืนยันรู้อะไรต่างๆด้วยตนเองได้ดีกว่านักศึกษาส่วนใหญ่	1	5	2.96	.80
10. ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น	1	5	3.53	.96
ค่าเฉลี่ยรวม			3.40	.60

ตารางที่ 4.5: ค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลังทำแผนธุรกิจ

จากตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลังทำแผนธุรกิจ จะเห็นได้ว่า หลังทำแผนธุรกิจนักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยรวมเท่ากับ 3.40 โดยรายการที่ได้คะแนนสูงสุดเท่ากับ 3.83 ในรายการ “ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉัน” ส่วนต่ำสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ในรายการ “ฉันเป็นคนที่ยืนยันรู้อะไรต่างๆด้วยตนเองได้ดีกว่านักศึกษาส่วนใหญ่” มีห้ารายการที่มีการกรอกคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 และทุกรายการมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน (Paired - Samples Test) ได้ผลลัพธ์ตามตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อนและหลังทำแผนธุรกิจ

รายการ	Paired Differences		t-value	Sig.
	\bar{X}	S.D.		
1. ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกชั้นเรียนสม่ำเสมอ	-.25	.87	-2.544	.007*
2. ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน	-.36	.76	-4.221	0*
3. ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่เข้าใจในชั้นเรียน ฉันจะค้นหาวีธีการเรียนรู้ด้วยตัวฉันเองเป็นประจำ	-.12	.99	-1.120	.133
4. ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยในการเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี	-.26	.92	-2.539	.007*
5. ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนใน	.06	1.35	.413	.341

มหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉัน				
6. ฉันตั้งเป้าหมายในสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้	-.03	1.29	-.172	.432
7. ฉันมีความรับผิดชอบว่าฉันจะเรียนรู้อะไร เมื่อไหร่	-.17	1.14	-1.367	.088
8. ถ้ามีบางสิ่งที่ฉันจำเป็นต้องเรียนรู้ ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที	.00	1.06	.000	0.5
9. ฉันเป็นคน que เรียนรู้สิ่งต่างๆด้วยตนเองได้ดีกว่านักศึกษาส่วนใหญ่	-.11	.98	-1.026	.154
10. ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น	-.37	.93	-3.592	.001*
ค่าเฉลี่ยรวม	-.16	.66	-2.185	.016*

* $p < 0.05$

ตารางที่ 4.6: เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อนและหลังทำแผนธุรกิจ

จากตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อนและหลังทำแผนธุรกิจ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่คิดลบหมายถึง การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ย โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้ก่อนทำแผนธุรกิจ ลบด้วยค่าเฉลี่ยหลังจากทำแผนธุรกิจ ซึ่งค่าที่คิดลบจึงหมายถึงการเพิ่มขึ้น ส่วนค่าที่เป็นบวกหมายถึงค่าเฉลี่ยที่ลดลง ค่าเฉลี่ยรวมพบว่าเพิ่ม 0.16 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

รายการที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมีจำนวน 8 รายการ โดยรายการที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ “ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น” ซึ่งค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.37 การเพิ่มขึ้นของรายการนี้แสดงนัยสำคัญที่สถิติ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยลดลงมี 1 รายการ คือ “ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉัน” และมีรายการที่มีค่าเฉลี่ยเท่าเดิมคือ “ถ้ามีบางสิ่งที่ฉันจำเป็นต้องเรียนรู้ ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที” อย่างไรก็ตามรายการที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น และเท่าเดิม ไม่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นรายวิชาที่ต้องการให้นักศึกษานูรณาการวิชาทางบริหารธุรกิจต่างๆ ที่ได้เรียนมาเข้าด้วยกัน ทั้งทางด้าน องค์การและการจัดการ การตลาด การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี การเงิน การจัดการดำเนินงาน และรายวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยนำความรู้ที่ได้เรียนมา นำไปเชื่อมโยงกับการทำธุรกิจจริง เพื่อพัฒนาธุรกิจนั้นให้เติบโตขึ้น

การทำแผนธุรกิจ ทำให้นักศึกษาได้นำความรู้ที่เรียนมา ไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจจริง โดยนักศึกษาเริ่มต้นจากการหาข้อมูลเบื้องต้นของธุรกิจที่นักศึกษาศนใจ ซึ่งในกระบวนการนี้นักศึกษาจะได้เริ่มต้นคุยกับผู้ประกอบการ เพื่อให้ได้โจทย์ปัญหา ที่สามารถนำไปทำแผนธุรกิจได้ เมื่อได้โจทย์มาแล้ว นักศึกษาจะต้องศึกษาปัจจัยภายในของธุรกิจ และสถานการณ์ภายนอกที่กระทบต่อธุรกิจ และต้องวิเคราะห์ให้เห็นผลกระทบต่อธุรกิจในแต่ละด้าน หลังจากนั้นสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้อมาเป็นแผนกลยุทธ์ การจัดองค์การ กลยุทธ์ทางการตลาด การจัดการการดำเนินงาน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การทำแผนการเงิน และแผนจัดการความเสี่ยง การทำแผนธุรกิจในครั้งนี้ นักศึกษาจะต้องทำด้วยตนเอง โดยมีอาจารย์เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษา

5.1 สรุปผล

ผลจากการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า กระบวนการทำแผนธุรกิจ ได้ถูกบูรณาการให้เข้ากับการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนานักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจ ซึ่งยังไม่มีหลักฐานทางวิชาการว่าได้มีการศึกษามาก่อน การทำแผนธุรกิจลักษณะนี้นักศึกษาจะต้องกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของการทำแผนธุรกิจ ซึ่งทุกกลุ่มกำหนดว่า แผนธุรกิจจะต้องนำไปใช้จริงได้ หลังจากนั้นจึงกำหนดภาระงานและระยะเวลาในการทำงานต่างๆ เพื่อสามารถนำไปตรวจสอบความก้าวหน้าของงานที่มีอยู่ได้ นักศึกษาจะต้องนำเสนอให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นระยะเวลาตามที่นักศึกษากำหนด ซึ่งนักศึกษาได้ทำตามกรอบเวลาที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่ เมื่อนักศึกษาได้ทำแผนธุรกิจเสร็จ นักศึกษาได้ประเมินกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยเทียบกับคุณภาพของงานต่างๆ ที่ได้มา และพิจารณาว่าการทำแผนธุรกิจนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ ซึ่งทุกกลุ่มประสบความสำเร็จ โดยให้ผู้ประกอบการรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ได้ของแผนธุรกิจ

ผลการประเมินการทำแผนธุรกิจของทุกกลุ่มพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก และกลุ่มที่เหลืออยู่ในระดับดี ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้นักศึกษา

สามารถทำแผนธุรกิจได้อย่างดี โดยมีค่าเฉลี่ยที่บอกว่าผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และไม่มียุทธศาสตร์ที่ได้ต่ำกว่าระดับ 3 (ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของแต่ละรายการในการทำแผนธุรกิจ)

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทำแผนธุรกิจในตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะส่วนบุคคลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อนและหลังทำแผนธุรกิจ พบว่า ในภาพรวม SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล ของนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากค่าเฉลี่ยรวมหลังการทำแผนธุรกิจเพิ่มขึ้น 0.016 และแสดงนัยสำคัญทางสถิติที่น้อยกว่า 0.05

5.2 อภิปรายผล

การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้มีลักษณะคล้ายแบบจำลอง GTS (Fellows et al., 2002) ซึ่งใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบ SDL ได้แบบจำลอง GTS ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย (Goal-setting) การจัดการเวลา (Time management) และทักษะการเรียนรู้ (Study skill) เหล่านี้สามารถสนับสนุนนักเรียนในรู้จักวางแผนการเรียน จัดตารางเวลาการเรียน และควบคุมให้ดำเนินการตามแผนและเวลาที่ได้ออกไว้

การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักศึกษาได้รับการรับรองเรื่องการนำไปใช้ประโยชน์ได้ของแผนธุรกิจ จากผู้ประกอบการ ถือได้ว่าเป็นความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่การประเมินคุณภาพของแผนธุรกิจจะต้องคำนึงถึงความครบถ้วนของข้อมูลในแผนธุรกิจด้วย (ฐาปนา บุญหล้า และ พงษ์ศักดิ์ ชิวชรัตน์, 2550) เพราะผู้ประกอบการอาจให้ความสำคัญเพียงด้านใดด้านหนึ่งของแผนธุรกิจ หรือสามารถนำแผนธุรกิจไปใช้ได้เพียงบางส่วน ดังนั้นการประเมินความครบถ้วน และความเป็นไปได้ในภาพรวมจำเป็นจะต้องได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญในการทำแผนธุรกิจ

ดังนั้นโครงการนี้ได้จัดให้มีการประเมินแผนธุรกิจ โดยมีเกณฑ์การประเมินตามตารางที่ 3.3 การประเมินความครบถ้วนและการศึกษาความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจ ซึ่งผลการประเมินสรุปได้ว่า แผนธุรกิจอยู่ในระดับดีถึงดีมาก โดยสอดคล้องกับงานวิจัย ที่นำการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเองมาใช้ แล้วสามารถทำให้นักศึกษามีผลงานทางวิชาการที่ดีขึ้น หรือ มีความสามารถทางวิชาการอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก เช่น การศึกษาของ ฉลวย ม่วงพรวน (2553) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้

ผลการประเมินยังพบว่า ค่าเฉลี่ยที่ได้สูงที่สุดในตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของแต่ละรายการในการทำแผนธุรกิจ คือ การกำหนดยุทธวิธีทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยอดขาย ซึ่งเป็นการตั้งเคราะห์ข้อมูลแล้วกำหนดเป็นยุทธวิธีทางการตลาดขึ้นมา และทำยอดขายเกิดขึ้นได้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการใช้ความคิดของนักศึกษาในการสร้างสรรค์ยุทธวิธีทางการตลาดขึ้นมา ส่วนค่าเฉลี่ยรองลงมาถือว่ามีอยู่ในส่วนของการตลาด เช่นกัน คือ การเลือกลูกค้าเป้าหมายและตำแหน่งทางการตลาดได้ถูกต้องและชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ การกำหนดยุทธวิธีทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยอดขาย ส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดคือการวิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องและน่าเชื่อถือ ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากสถานการณ์จริง ซึ่งถือได้ว่าเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปสังเคราะห์ เป็นแผนต่างๆ ออกมาทำให้ส่งผลต่อการกำหนดกลยุทธ์องค์กรได้เหมาะสมและชัดเจน การวิเคราะห์ความเสี่ยงและระบุแผนป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์ได้ดี และมีโอกาสประสบความสำเร็จเมื่อนำแผนไปปฏิบัติได้คะแนนเฉลี่ยน้อยในระดับเดียวกัน

จากการพิจารณาตารางที่ 4.4 ซึ่งแสดงผลการใช้แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล เพื่อวัดนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ พบว่า ไม่มีนักศึกษาคณิศระบุว่า ฉันทงในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี ในระดับมากที่สุด และได้ค่าเฉลี่ยรวม 2.91 ซึ่งขัดแย้งกับการดำเนินงานของคณะวิทยาการจัดการ และมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ได้จัดหาทรัพยากรในการเรียนรู้ให้นักศึกษา โดยใช้งบประมาณอย่างมากเพื่อจัดหาทรัพยากรให้นักศึกษา เช่น หนังสือในห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ดังนั้นจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาได้เรียนรู้การใช้ทรัพยากรเหล่านี้ ซึ่งควรจะทำตั้งแต่ชั้นปีที่ 1

รายการที่นักศึกษาได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ฉันทงมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรการเรียนต่างๆ ที่คณะวิทยาการจัดการ และมหาวิทยาลัยศิลปากรจัดหาให้ไปใช้ในการเรียนรู้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้นักศึกษาหาคำตอบเองได้ ทั้งนี้จะสอดคล้องกับมุมมองของนักศึกษาที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือฉันทงว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉันทง ที่ได้ค่าเฉลี่ย 3.89

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนา SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน การศึกษาการเพิ่มของ SDL ที่ผ่านจะเป็นเรื่องของการพัฒนาทักษะทางด้าน SDL เช่น การพัฒนาทักษะทางด้าน SDL ประกอบด้วย การประเมินคุณภาพงานของตนเอง การ

กำหนดความต้องการในการเรียนรู้ และการเลือกกิจกรรมในการเรียนรู้ ของนักศึกษาอาชีพะในประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยใช้วิธีการทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) (Kicken et al., 2009) ซึ่งพบว่า นักศึกษามีทักษะที่เพิ่มขึ้น และการศึกษาของ ฉลวย ม่วงพรวน (2553) ที่ได้พัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบ SDL

SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล ถือได้ว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งมีข้อถกเถียงว่าสามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของ SDL ในครั้งนี้ ทำให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของ SDL ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Hopwood, et al. (2011) และ Roberts & Mroczek, (2008) ที่ระบุว่า ลักษณะบุคลิกภาพสามารถเป็นตัวแปรตาม และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์และประสบการณ์ที่ได้รับ โดยเฉพาะช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นช่วงสำคัญของการเปลี่ยนแปลง ที่จะทำให้นักศึกษามีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น เพราะในช่วงนี้คนจะเริ่มมีความรับผิดชอบในการทำงานและชีวิตครอบครัว และการพัฒนาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะคงอยู่ในระยะยาว ซึ่งการพัฒนา SDL ให้แก่นักศึกษาในครั้งนี้ อาจจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาที่จะสามารถเรียนรู้ในขณะที่ทำงาน และพัฒนาตนเองได้ในระยะยาว

การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยให้นักศึกษาทำแผนธุรกิจ ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมสอดแทรก (Intervention) ทำให้มีรายการของแบบวัด SDL เพิ่มขึ้นจำนวน 8 รายการ โดยมี 4 รายการที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพิ่มขึ้นที่นัยทางสถิติน้อยกว่า 0.01 ประกอบด้วย รายการที่ 1 ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกชั้นเรียนสม่ำเสมอ รายการที่ 2 ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน รายการที่ 4 ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี และรายการที่ 10 ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ภาพรวมมีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่น้อยกว่า 0.05

รายการที่เพิ่มขึ้นแต่ไม่ได้แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย รายการที่ 3 ถ้ามีบางสิ่งที่คุณไม่เข้าใจในชั้นเรียน คุณจะค้นหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวคุณเองเป็นประจำ รายการที่ 6 ฉันตั้งเป้าหมายในสิ่งที่คุณจะเรียนรู้. รายการที่ 7 ฉันมีความรับผิดชอบว่าคุณจะเรียนรู้อะไร เมื่อไหร่ และรายการที่ 9 ฉันเป็นคนที่คุณรู้สิ่งต่างๆด้วยตนเองได้ดีกว่านักศึกษาส่วนใหญ่ ซึ่งทั้ง 4 รายการอาจมีสาเหตุที่ทำให้เพิ่มขึ้นไม่มากดังนี้ ในรายการที่ 3 มีความเกี่ยวข้องกับหาความรู้ของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษามองว่าการเรียนรู้โดยการถามอาจารย์เป็นเรื่องที่ง่ายกว่าและทำได้เร็วกว่าการไปค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ในรายการที่ 6 เกี่ยวข้องการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ ซึ่งทางโครงการได้กำหนดกรอบไว้ให้ เช่น การได้รับใบตอบรับในการนำไปใช้ประโยชน์ของแผนธุรกิจที่นักศึกษาได้ทำขึ้นมา การส่งเข้าประกวดในเวทีการแข่งขันแผนธุรกิจ และการเผยแพร่แผนธุรกิจ

เป็นบทความในวารสารทางธุรกิจ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาต้องการกำหนดเป้าหมายของตนเอง ดังนั้นการให้โอกาสที่เป็นทางเลือกแก่นักศึกษาในการกำหนดเป้าหมายด้วยตนเอง น่าจะทำให้ค่าเฉลี่ยเพิ่มได้มากขึ้น รายการที่ 7 เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการเลือกหัวข้อที่เรียนและเวลาที่ จะเรียนด้วยตนเองของนักศึกษา แต่โครงการนี้ได้ถูกออกแบบให้นักศึกษาจะต้องติดต่อกับอาจารย์ โดยรายงานความก้าวหน้า และรับข้อเสนอแนะ จึงเป็นไปได้ที่ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองยังไม่มี อิสระที่จะรับผิดชอบการเรียนอย่างเต็มที่ และรายการที่ 9 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบกับ นักศึกษาคณะอื่น ในกรณีนี้นักศึกษาทุกคนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกันจึงเป็นไปได้ว่า เมื่อ นักศึกษาเปรียบเทียบแล้วเพื่อนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น จึงให้คะแนนตนเองไม่สูงมากนัก

แม้ว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของ SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคลจะสูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ หลังจากนักศึกษาได้ทำแผนธุรกิจ แต่มีค่าเฉลี่ยของสองรายการที่ไม่ได้เพิ่มขึ้นคือ รายการที่ 5 และ ที่ 8 รายการที่ 5 เกี่ยวข้องกับ การริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยที่ลดลง ซึ่งถือ ได้ว่าเป็นจุดอ่อนของ โครงการนี้ ที่ไม่ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการ สอนตั้งแต่ต้น และรายการที่ 8 ซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ย เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้เพื่อหา คำตอบได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากระยะเวลาของโครงการนี้ ใช้เวลาประมาณ 4 เดือน ทำให้นักศึกษา ไม่จำเป็นต้องเร่งรีบมากนัก อย่างไรก็ตามถ้าหากมีการกำหนดเวลาที่สั้นกว่านี้ อาจทำให้นักศึกษา อยากรู้จะเรียนรู้ให้เร็วขึ้นได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป ประกอบด้วย 5 ประเด็น ดังนี้

5.3.1 โครงการวิจัยนี้เน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงของระดับค่าเฉลี่ย SDL ตามแนวคิด คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งทำให้ขาดข้อมูลเกี่ยวกับความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละ บุคคล ซึ่งการเปลี่ยนแปลงบุคลิกลักษณะอาจเกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป เพราะบางคน อาจจะมีรายการบางรายการที่เพิ่มขึ้น แต่บางคนอาจจะลดลง หรือคงอยู่เท่าเดิม ซึ่งการศึกษาการ เปลี่ยนแปลงในแต่ละบุคคลนี้จะเปิดเผยถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลง หรือบุคลิกลักษณะ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกัน

5.3.2 การศึกษาครั้งนี้ยังไม่ได้ศึกษาถึง SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล ว่ามีผลต่อ คุณภาพของแผนธุรกิจอย่างไร เนื่องจากการให้ทำแผนธุรกิจเป็นงานกลุ่ม การประเมินแผนธุรกิจ เป็นการประเมินเป็นกลุ่ม จึงทำให้ไม่สามารถ ศึกษาคุณลักษณะส่วนบุคคลมีผลต่อคุณภาพของแผน ธุรกิจได้อย่างไร

5.3.3 การศึกษานี้ใช้เวลา 1 ภาคการศึกษา หรือประมาณ 4 เดือน ทำให้เกิดคำถามว่า ถ้าหากใช้เวลานาน หรือสั้นกว่านี้จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง SDL ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคลอย่างไร

5.3.4 โครงการวิจัยเป็นการทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งอาจจะมีประสบการณ์ การเรียนรู้ด้วยตนเองมาบ้างแล้ว อาจเป็นผลให้ค่าเฉลี่ยของการประเมินก่อนเริ่ม โครงการมีสูง ดังนั้นถ้าทำกับนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Fellows et al. (2002) ที่สนับสนุนให้จัดโครงการพัฒนา SDL ให้แก่นักศึกษาในชั้นปีที่ 1 เพราะเป็นช่วงที่นักศึกษากำลังอยู่ในระหว่างการเริ่มต้นชีวิตนักศึกษา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทำได้ง่ายกว่า และอาจจะคงอยู่ได้ตลอดช่วงที่เรียนในมหาวิทยาลัย

5.3.5 การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการศึกษารั้งต่อไปสามารถทำได้ด้วยการใช้วิธีผสมผสาน (Mixed methods) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการพัฒนา SDL ของนักศึกษาต่อไป

5.3.6 ผู้ประกอบการได้ระบุถึงประโยชน์ของแผนธุรกิจที่แตกต่างกันไป ตามมุมมองของตนเอง หรือการนำไปใช้ประโยชน์ในธุรกิจของตนเอง ซึ่งถือได้ว่าการทำแผนธุรกิจของนักศึกษาเป็นบริการวิชาการแก่สังคมได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งคณะวิทยากรจัด มหาวิทยาลัยศิลปากร สามารถนำเสนอเรื่องนี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาได้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.thaischool.in.th/course_2551.php (10 ตุลาคม 2553).
- คณะกรรมการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางปฏิบัติ*. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/news/FilesNews/FilesNews3/News328072552.pdf> (4 มิถุนายน 2556).
- ฉวย ม่วงพรรณ. (2553). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยกิจกรรมการรู้จักในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรม*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.
- นัตยาพร เสมอใจ. (2556). *การจัดการธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเกชั่น
- ทันฉลอง รุ่งวิฑู. (2554). *คู่มือเขียนแผนธุรกิจอย่างง่าย สำหรับผู้ประกอบการหน้าใหม่*. กรุงเทพฯ : หก. สามลดา
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี
- นันทกา สวัสดิพานิช และ สุจิตรา เทียนสวัสดิ์. (2554). *การแปลเครื่องมือเพื่อใช้ในการงานวิจัยข้ามวัฒนธรรม: เทคนิคและประเด็นที่ต้องพิจารณา*. *วารสารสภาการพยาบาล*. 26(1): 19-28.
- ฐานปนา บุญหล้า และ พงษ์ศักดิ์ ชิวชรัตน์. (2550). *คู่มือการจัดทำแผนธุรกิจสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ : บอส์การพิมพ์
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). *เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. 2553. *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553*. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://qa.rmutto.ac.th/template/th/download/11:05:11.คู่มือประกัน_สกอ.ปี53.pdf. (5 มิถุนายน 2556)
- สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. (2545). *กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ 2544-2553 ของประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

- สำนักวิชาการมาตรฐานการศึกษา. (2549). *แนวทางการประกันคุณภาพในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- ศศิ คล่องพยาบาล. (2550). *คู่มือการเขียนแผนธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- Abrams, R., & Barrow, P. (2008). *The successful business plan: Secrets and strategies*. Chichester, UK. : Capstone.
- Balanko-Dickson, G. (2007). *Tips & traps for writing an effective business plan*. New York : McGraw-Hill.
- Beaton, D., Bombardier, C., Guillemin, F. & Ferraz, M.B. (2000). Guidelines for the process of cross-cultural adaptation of self-report measures. *Spine*, 25(24): 3186-3191.
- Bolhusi, S. & Voeten, M.L. (2001). Toward self-directed learning in secondary schools: What do teachers do? *Teaching and Teacher Education*, 17: 837-855.
- Brockett, R. (1983). Self-directed learning and the hard-to-reach adult. *Lifelong learning: The Adult Years*, 6(8): 16-18.
- Brockett, R.G. & Hiemstra, R. (1991). *Self-direction in adult learning: Perspectives on theory research, and practice*. New York: Routledge.
- Candy, P.C. (1991). *Self-direction for lifelong learning: A comprehensive guide to theory and practice*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Cooperstein, S.E. & Kocevar-Weidinger, E. (2004). Beyond active learning: A constructivist approach to learning. *Reference Services Review*, 32(2): 141-148.
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Ellinger, A.D. (2004). The concept of self-directed learning and its implications for human resource development. *Advances in Developing Human Resources*, 6(2): 158-177.
- Fellows, S., Culver, R., Ruggieri, P., & Beston, W. (2002). Instructional tools for promoting self-directed learning skills in freshmen. *32nd ASEE/IEEE Frontiers in Education Conference*, November 6-9, 2002, Boston, MA.
- Fisher, M., King, J., & Tague, C. (2001). Development of a self-directed learning readiness scale for nursing education. *Nurse Education Today*, 21: 515-525.

- Garrison, D.R. (1997). Self-directed learning: Toward a comprehensive model. *Adult Education Quarterly*, 48(1): 18-33.
- Grow, G. (1991). Teaching learners to be self-directed. *Adult Education Quarterly*, 41(3): 125-149.
- Guglielmino, L.M. (1977). *Development of the self-directed learning readiness scale*. Doctoral dissertation, University of Georgia. Dissertation Abstracts International, 38, 6467A.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. and Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis* (7th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Hendry, G.D. & Ginns, P. (2009). Readiness for self-directed learning: validation of a new scale with medical students. *Medical Teacher*, 31(10): 918-920.
- Hiemstra, R. (1994). Helping learners take responsibility for self-directed activities. in R. Hiemstra & R. Brockett (Eds.), *New Direction for Adult and Continuing Education Overcoming Resistance to Self-direction in Adult Learning*, 64. San Francisco, CA: Jossey Bass, pp. 81-87.
- Hopwood, C.J., Donnellan, B.M., Blonigen, D.M., Krueger, R.F., McGue, M., & Burt, A.S. (2011). Genetic and Environmental Influences on Personality Trait Stability and Growth During the Transition to Adulthood: A three-wave longitudinal study. *Journal of Personality and Social Psychology*, 100(3): 545-556.
- Jonassen, D.H. (1992). Evaluating constructivist learning, in T.M. Duffy (Ed.). *Constructivism and the Technology of Instruction*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Kicken, W., Brand-Gruwel, S., Merriendoer van, J., & Slot, W. (2009). Design and evaluation of a development portfolio: how to improve students' self-directed learning skills. *Instructional Science*, 37: 453-473.
- Knowles, M.S. (1975). *Self-directed learning: A guide for learners and teachers*. New York: Association Press.
- Landers, R.N. & Lounsbury, J.W. (2006). An investigation of Big Five and narrow personality traits in relation to Internet usage. *Computers in Human Behavior*, 22: 283-193.

- Lounsbury, J.W., Levy, J.J., Park, S., Gibson, L.W. & Smith, R. (2009). An investigation of the construct validity of the personality trait of self-directed learning. *Learning and Individual Differences*, 19: 411-418.
- Loyens, S.M.M., Magda, J. & Rikers, R.M.J.P. (2008). Self-directed learning in problem-based learning and its relationships with self-regulated learning. *Educ Psychol Rev*, 20: 411-427.
- McCrae, R.R. & Costa, P.T. (1994). The stability of personality: Observation and evaluations. *Current Directions in Psychological Science*, 3: 173-175.
- Richard, L., N. & Lounsbury, J. W. (2006). An investigation of Big Five and narrow personality traits in relation to Internet usage. *Computers in Human Behavior*, 22: 283-293.
- Roberts, B.W. & Mroczek, D. (2008). Personality Trait Change in Adulthood. *Current Directions in Psychological Science*, 17(1): 31-35
- Teo, T., Tan, S., Lee, C., Chai, C., Koh, J., Chen, W., & Cheah, H. (2010). The self-directed learning with technology scale (SDLTS) for young students: An initial development and validation. *Computers & Education*, 55: 1764-1771.
- Valjatage, T. & Fiedler, S. (2009). Supporting students to self-directed intentional learning projects with social media.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวคิดคุณลักษณะส่วนบุคคล

แบบสอบถามคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครั้งที่ 1 หรือ 2

ชื่อ _____ นามสกุล _____

รหัสประจำตัวนักศึกษา _____

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 765443 สัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ ในภาคการศึกษาที่ 1/2557

2. คำตอบของท่าน ไม่มีความถูกต้อง ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการได้รับการพิจารณาความดีความชอบใดๆ หรือระดับผลการเรียน แต่ต้องการข้อมูลที่สะท้อนความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

3. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ส่วน 2 หน้า

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ และ อายุ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองจำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่เป็นคำตอบของท่าน และเติมคำในช่องว่าง

1) เพศ ชาย หญิง

2) อายุ ปี

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง

คำชี้แจง เมื่อท่านอ่านข้อความในตารางแต่ละข้อแล้ว ให้พิจารณาว่าข้อความนั้นท่านเห็นด้วยในระดับมากน้อยเพียงใด แล้วเลือกทำเครื่องหมาย ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยถือเกณฑ์ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 หมายถึง เห็นด้วย

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
รายการ	1	2	3	4	5
1. ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกชั้นเรียนเป็นประจำ					
2. ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน					
3. ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่เข้าใจในชั้นเรียน ฉันจะค้นหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวฉันเองทุกครั้ง					
4. ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี					
5. ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเองเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉัน					
6. ฉันตั้งเป้าหมายในสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้					
7. ฉันมีความรับผิดชอบว่าฉันจะเรียนรู้อะไร เมื่อไหร่					
8. ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที					
9. ฉันเป็นคนที่เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเองได้ดีกว่านักศึกษาส่วนใหญ่					
10. ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น					

ภาคผนวก ข

ตารางสรุปการนำแผนธุรกิจไปใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการ

ตารางสรุปการนำแผนธุรกิจไปใช้ประโยชน์

ชื่อแผนธุรกิจ	ประเภทการนำไปใช้ประโยชน์	ผลดีที่เกิดขึ้น
ไร่สวนหลังบ้าน	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	พัฒนาระบบการดำเนินงานของร้าน และเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจ
ผลิตภัณฑ์จากผักข้าวตรา Origin	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	เพิ่มมูลค่าให้กับผักข้าว และทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
Glur Bangkok Hostel & Coffee Bar	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	จำนวนลูกค้า และรายได้เพิ่มขึ้น
ระยองท้าว	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	นำไปใช้ในการจัดระบบการดำเนินงาน และการทำงานการเงิน
บริการจัดส่งน้ำ ก.สกุศล ยนต์	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	สามารถแก้ปัญหาปัจจุบันขององค์กรได้
มิสฟลาวเวอร์	การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ	เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย และการนำรูปแบบแผนธุรกิจไปใช้ในอนาคตได้
น้ำดื่มตรา เน็คตราส์	การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด
The Super Huge Pizza	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	เป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจในอนาคต
Kitty Cat Cafe	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	จำนวนลูกค้าเพิ่มมากขึ้น
Healthy Coffee	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	เพิ่มยอดขาย และการทำงานการเงิน
นมมอร์ ค่าเฟ้	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	นำไปปรับใช้กับธุรกิจได้
Sisters' Online Women's Clothing Shop	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	มีฐานลูกค้ามากขึ้น สร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าได้มากขึ้น และได้กำไรเพิ่มขึ้น
Chilling Homestay	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับพื้นที่ ที่มีอยู่เดิมได้
ร้านอาหาร คือแซ่บหลาย	การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	เป็นที่รู้จักของลูกค้าเพิ่มขึ้น กิจการได้กำไรเพิ่มขึ้น

เก้าอี้สุขภาพ S.S.S.	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	เป็นแนวทางพัฒนาและปรับปรุงกิจการ
ฟาร์ม Le Montduvoir	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	สร้างรายได้เสริมให้แก่ธุรกิจได้
คুমะซาบู	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	
Whitesand Massage and Spa	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	มียอดขายที่เพิ่มมากขึ้น
ชื่อแผนธุรกิจ	ประเภทการนำไปใช้ประโยชน์	ผลดีที่เกิดขึ้น
พูลสุขวีรีสอร์ท	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	กำลังดำเนินงานตามแผนธุรกิจ
Fresh Flavors Organic Cafe	การใช้ประโยชน์จากงานสร้างสรรค์	เพิ่มยอดขาย
ร้านอาหาร วิไลวรรณ หัวหิน	การใช้ประโยชน์จากงานสร้างสรรค์	ขยายช่องทางการจัดจำหน่าย และบรรจุภัณฑ์แบบใหม่
เอส อาร์ ศูนย์ล้อ	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	พัฒนาระบบการดำเนินงานของร้าน
ร้านขายเสื้อ Csic Up	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	มีผลกำไรเพิ่มมากขึ้น และเป็นที่รู้จักในวงกว้าง
ร้านอาหาร AB&O	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	จำนวนลูกค้าเพิ่มเล็กน้อย
Asian in Asia Journey	การใช้ประโยชน์จากงานสร้างสรรค์	สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
ร้านกัญญา โฆษณา	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	นำมาปรับใช้กับองค์กร
ห้องเช่าและกระเป๋าหนัง Bonita	การใช้ประโยชน์จากงานสร้างสรรค์	
Breadroom Food Truck	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	สามารถนำไปต่อยอดธุรกิจได้
วงษ์พาณิชย์ สาขาปราณบุรี	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	
อุปกรณ์ออกกำลัง Super Best	การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	พัฒนาระบบการดำเนินงาน และเพิ่มยอดขาย

ภาคผนวก ก

ประวัติผู้วิจัยโดยย่อ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมารินทร์ เทวตา

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เลขที่ 1 ม.3 ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120

โทรศัพท์ 0813823735 โทรสาร 032594022 E-mail: amarin@ms.su.ac.th

การศึกษา

- Master of Business Administration in Information System Management 2542 Southeastern University, the U.S.A
- บริหารธุรกิจบัณฑิต 2539 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การทำงาน

- เจ้าหน้าที่การเงิน ธนาคารนครหลวงไทย สาขาอ้อยสันทราย เชียงใหม่ 2539-2540
- เจ้าหน้าที่โครงการ ฝ่ายอุตสาหกรรม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย 2544-2545
- อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2545-ปัจจุบัน
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2545 – 2551
- หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป 2556-ปัจจุบัน
- รักษาการรองคณบดีเพชรบุรี บัณฑิตวิทยาลัย 2556-ปัจจุบัน

งานวิจัย

- สุธรรม รัตนโชติ และคณะ. (2551). *แผนที่ทุนทางสังคม: อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี*. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- จิตรลดา บุรพรัตน์, อมารินทร์ เทวตา และ สกลวัฒน์ เสวตกุล. (2553). *การเชื่อมโยงกรอบความคิดกับแผนที่มโนทัศน์เพื่อถอดรหัสการสร้างเสริมสุขภาพในชุมชนบ้านยั้งเมิน*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการรักษาสภาพ
- เฉลิมพล คงจิตต์, อวยพร ตันมุขกุล, อมารินทร์ เทวตา, รัชฎญภรณ์ ใจมั่ง และ วรณภา พิพัฒน์ธนวงศ์. (2554). *การดำเนินการตามมาตรฐานระบบการด้านยาเสพติดของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- Tawata, A. and Yodmongkol, P. (2011). *Learning in the context of inappropriate Internet use among students of a provincial high school in Northern Thailand*. In V. Ribiere and L. Worasinchai (Eds.), Proceedings of the 8th International Conference on Intellectual Capital, Knowledge Management and Organisational Learning, 27-28 October, 2011, Bangkok, Thailand.

- Tawata, A. (2012). *Situational analysis to improve students' Internet use in a Thai high school*. Proceedings of The 6th International Conference on Software, Knowledge, Information Management and Application (SKIMA), 9-11 September, 2012, Chengdu, China.

- Tawata, A., Jaimung, T. and Wachirasirodom, A. (2013). *A knowledge model for a high school student assessment of risk behaviors*. In G. Lee (Eds.), Proceedings of 2013 International Conference on Management Innovation and Business Innovation, 21-22 April, 2013, Singapore. 473-478.

งานบริการทางวิชาการ

-โครงการอบรมการผลิตสื่อสร้างสรรค์รูปแบบวีดีโอในโรงเรียน เป็นการสร้างกิจกรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้แก่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา และให้สอดคล้องกับ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีการนำเทคนิค PDCA มาใช้ในการสร้างสรรค์กิจกรรมคุณภาพตามมาตรฐานการต่อต้านยาเสพติดของสภาการศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเวลาว่างและต่อต้านยาเสพติด

-โครงการ การจัดเทศกาลหนังสือสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา เขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมได้ทำกิจกรรมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ตนเองชื่นชอบ โดยมีการจัดการอบรม จัดเวทีประกวดหนังสือ และทำวิจัยทางด้านพัฒนาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้กิจกรรมหนังสือเป็นกิจกรรมสอดแทรกในการพัฒนา

บทความวิชาการ

- Tawata, A. (2006). *Management Information System: Definition and Attribution*. Proceedings of the International Conference on Business And Information, 12-14 July, 2006, Singapore.

2. นายเอกกฤต เลิศวิทยาประดิษฐ์

อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เลขที่ 1 ม.3 ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120

โทรศัพท์ 08-1403-0063 โทรสาร 032-594-022 Email: ake-krit@su.ac.th

การศึกษา

ปริญญาตรี: หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

ปริญญาโท: หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ปริญญาโท: หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

การทำงาน

2554 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2550 - 2554 อาจารย์พิเศษวิชาภาษาอังกฤษ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2549 – 2554 อาจารย์พิเศษหลักสูตร Multi-lingual Program โรงเรียนพิชญศึกษา
จ.นนทบุรี

2545 – 2458 หัวหน้าศูนย์การขยาย บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

วิทยากรรับเชิญ

- อบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจทางหลวง

- บรรยายเรื่อง “หลักการจัดการการตลาด” แก่กลุ่มผู้นำชุมชนบ้านบ่อหลวง ต.ห้วยทรายเหนือ
อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

- บรรยายเรื่อง “การตลาดน้ำตาลมะพร้าวและผลิตภัณฑ์แบบครบวงจร” แก่ผู้ประกอบการ
น้ำตาลมะพร้าว จัดโดยสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสมุทรสงคราม

ผลงานวิจัย

- ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะการบริหารกับกลยุทธ์การแข่งขันที่มีผลต่อการดำเนินกิจการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่งออกอาหาร

- Integration of English with Mathematical Content Areas in Mathematics (Supplementary in
English) for Prathomsuksa-Two Students

รางวัลในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา

- รองชนะเลิศอันดับ 2 โครงการประกวดแผนธุรกิจครั้งที่ 6 ปี 2555 จัดโดยหอการค้าจังหวัดอุดรธานีและชมรมธนาคารจังหวัดอุดรธานี

3. อาจารย์ชวนชื่น อัคระวนิชชา

อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เลขที่ 1 ม.3 ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120

โทรศัพท์ 0897440985 โทรสาร 032594022

Email: chuanchuen@ms.su.ac.th

การศึกษา

- Master of Business Administration 2548 Webster University, Thailand

- ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ 2536 มหาวิทยาลัยสยาม

การทำงาน

- อาจารย์ โรงเรียนเทคโนโลยีนครปฐม 2538-2543

- อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2545-ปัจจุบัน

- อาจารย์พิเศษ Webster University, Thailand 2548-2549

- ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2548 – 2549

- ประธานหลักสูตรการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2550 – 2552

งานวิจัย

- สุธรรม รัตนโชติ และคณะ. (2551). *แผนที่ทุนทางสังคม: อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี*. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

- Akkawanicha and Patterson. (2011). Antecedent and outcomes of emotional labor: The moderating role of coworker support and customer verbal aggression. *International Business Management Research Conference*.

4. อาจารย์ฐิติพร ตำราญศาสตร์

อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เลขที่ 1 ม.3 ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120

โทรศัพท์ 089-2385738 โทรสาร 032-594022 Email: chuanchuen@ms.su.ac.th

การศึกษา

- บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2555
- ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร 2553

งานวิจัย

- ฐิติพร ตำราญศาสตร์. (2555). อิทธิพลของวันในสัปดาห์ เดือน และขนาดกิจการ ต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ฐิติพร ตำราญศาสตร์. (2552). ผลกระทบของวันที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- นภนันทน์ หอมสุต และ ฐิติพร ตำราญศาสตร์. (2552). ผลกระทบของวันที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จ.พิเศษ การประชุมทางวิชาการมหาวิทยาลัยมหาสารคามครั้งที่ 5 วันที่ 10-11 กันยายน: 328 - 337.

- นภนันทน์ หอมสุต และ ฐิติพร ตำราญศาสตร์. (2553). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาและเมืองบริวาร. การประชุม วิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น “การพัฒนาชนบทที่ยั่งยืน” วันที่ 21-23 มกราคม : 104-108.

- Homsud, N. and T. Sumransat. (2012). “Expectation and Satisfaction of Tourists Traveling to Historic Town of Ayutthaya.” European Journal of Social Sciences Vol.28 No.3 pp. 401- 407.

5. อาจารย์รัชกร วชิรสิโรดม

อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เลขที่ 1 ม.3 ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120

โทรศัพท์ 081-2081110 โทรสาร 032-594022 Email: attaphol@ms.su.ac.th

การศึกษา

- ศิลปศาสตรบัณฑิต การจัดการชุมชน (เกียรตินิยมอันดับ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550

- Cert. Konrad Adenauer School for Young Politicians (KASYP), Konrad Adenauer Stiftung Germany, 2013

การทำงาน

- อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ 2550 – ปัจจุบัน

- วิทยากรบรรยายโครงการพัฒนาบุคลากรสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ 2557

- สถาบันนโยบายศึกษา โดยการสนับสนุนของมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์

งานวิจัย

- Tawata, A., Jaimung, T. and Wachirasirodom, A. (2013). A knowledge model for a high school student assessment of risk behaviors. In G. Lee (Eds.), Proceedings of 2013 International Conference on Management Innovation and Business Innovation, 21-22 April, 2013, Singapore. 473-478.

- ทิพย์สุดา พุฒจร, จุติมา เวชพงศ์, อรรถพล วชิรสิโรดม, การพัฒนารูปแบบการฝึกภาคสนามของนักศึกษาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*, ปีที่ 4, ฉบับที่ 1, มกราคม 2555

- ทิพย์สุดา พุฒจร, จุติมา เวชพงศ์, เกศราพร พรหมนิมิตกุล, อรรถพล วชิรสิโรดม, การฟื้นฟูเพลงพื้นบ้านโนเนนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนหนองศาลา อำเภอลำลูกกา จังหวัดเพชรบุรี, *วารสารศิลปศาสตร์*, ปีที่ 4, ฉบับที่ 2, เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2555, 83-100.